ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΣΠΕΡΙΑΣ ΛΟΚΡΙΔΟΣ, ΑΙΤΩΛΙΑΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ, ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΜΑΛΙΔΟΣ

Αἱ κατωτέρω δημοσιευόμεναι ἐπιγραφαὶ προέρχονται ἐκ τυχαίων εὑρημάτων. Αἱ ἀπελευθερωτικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐκ Φύσκου μᾶς γνωρίζουν τὰ ὀνόματα τριῶν νέων ἀγωνοθετῶν τοῦ Κοινοῦ τῶν Λοκρῶν τοῦ *Ἀντιγενείδα Φυσκέος* (ἀρ. 3 = IG IX 1, 350), τοῦ [Με]*νάνδρου* (ἀρ. 4), τοῦ *Εὐθυδά*[μο]*υ τοῦ Εὐξιτέλεος Τρειτέος* (ἀρ. 8) ὡς καὶ ἑνὸς στρατηγοῦ τῶν Αἰτωλῶν τοῦ *Ἀντιόχου Ἀμ*-- (ἀρ. 7). Ἐκ τοῦ τόπου εὑρέσεώς των καθορίζουν δύο θέσεις ὡς τὰς πιθανὰς τοῦ περιφήμου ναοῦ τῆς Ἰλιάδος Ἀθηνᾶς, μίαν παρὰ τὴν θέσιν Ἀσπρόβρυση καὶ ἄλλην ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως. Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἱεροῦ θέλει διαφωτίσει τὴν λατρείαν τῆς Ἰλιάδος Ἀθηνᾶς[1] καὶ ἐπιγραφικῶς τὴν ἱστορίαν τῶν Ὀζολῶν Λοκρῶν. Ὁ ἱερὸς νόμος ἐκ Καλλιπόλεως ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπιγραφικῶν καὶ διαλεκτικῶν μνημείων τῆς περιοχῆς. Αἱ ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ ἐκ Κίρρας, δωρικοῦ Βοίου (;) καὶ Καστράκι - Στυλίδος εἶναι τὰ πρῶτα δείγματα γραφῆς τῶν πόλεων αὐτῶν. Τὰ προξενικὰ ψηφίσματα ἐκ Τειθρωνος καὶ Λαμίας διαφωτίζουν τὴν ἱστορίαν τῶν δύο πόλεων.

ΛΟΚΡΙΔΟΣ ΕΣΠΕΡΙΑΣ

ΦΥΣΚΟΥ[2]

1 - 3

Κατάγραφος πλὰξ ἐξ ἀσβεστολίθου (μήκους 1.45 μ., ὕψους 0.60 μ., πάχους 0.25 μ.) ἀποκεκρουμένη δεξιὰ καὶ ἀριστερά (εἰκ. 1)· φέρει πέντε ἀπελευθερωτικὰς ἐπιγραφάς, δύο καθ᾽ ὕψος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς (ἀρ. 2 καὶ 3) συμπληρούσας τὰς IG IX 1, 349 καὶ 350, εἰς τὸ μέσον δύο ἐπαλλήλους τῶν χρόνων τῆς ἐξαρτήσεως τῶν Λοκρῶν ἀπὸ τοῦ Αἰτωλικοῦ Κοινοῦ, τῶν ὁποίων τὰ γράμματα ἐκ τῆς διαβρώσεως κατέστησαν δυσδιάκριτα ἢ ἀδιάκριτα καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐμελέτησα αὐτὰς ἀκόμη πλήρως, καὶ μίαν καθ᾽ ὕψος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς (ἀρ. 1). Ἡ πλὰξ ἦτο γνωστὴ ἀπὸ τοῦ 1946, ὅτε ὑπηρέτουν ὡς καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου Λιδωρικίου ἐν Μαλανδρίνῳ. Εὑρίσκεται εἰς τὸν ἀγρὸν Θ. Ἀλεξοπούλου παρὰ τὴν Ἀσπρόβρυσην.

1 Περὶ τῆς λατρείας τῆς Ἀθηνᾶς Ἰλιάδος WILHELM, ÖJh., XIV 1911, 163 - 256· L. LERAT, Les Locriens de l'ouest, II, 156 - 158.

2 Ἐπιγραφικῶς παραδίδεται ὁ ὅμοιος πρὸς τὸ ἐθνικὸν τύπος *Φυσκεῖς* L. LERAT, ἔ. ἀ. I, 48 - 50· περὶ τῆς ταυτίσεως πρὸς τὸ Μαλανδρῖνον πρβ. LERAT, ἔ.ἀ., 77-8.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Εἰκ. 1. Ἀπελευθερωτικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐκ Φύσκου.

1

Στ[ρα]*ταγέ*[ον]*τος* [τῶν Αἰτωλῶν Εὐπολέμο]
υ Ὑπαταίου τὸ δεύτε[ρον μηνὸς]
ἐμβολίμου
Δίου ἀπέδοτο Κλευ[νίκα καὶ Εὐμήλα καὶ Εὐρύ]
μαχ[ο]ς *Φυσκεῖς ἐπ'*[ἐλευθερίαι (κατὰ τὸν νόμον) τᾶι Ἀ]
θάναι τᾶι Ἰλιάδι σ[ῶμα γυναικεῖον, ἆι ὄνομα]
Τιμώ, τιμᾶς ἀργυ[ρίου ΜΜΜ ἢ μνᾶν — —]
Βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν ν[όμον — — — — —]
— — — —· *παραμενέ*[τω δὲ Τιμὼ παρὰ Εὐ]
μήλαν καὶ Κλε[υνίκαν καὶ Εὐρύμαχον ποιοῦσα]
τὸ ποτιτασσόμ[ενον, εἰ δέ κα μὴ ποιέοι, ἐπιτειμε]
όντω Τιμῶς [Κλευνίκα καὶ Εὐρύμαχος καὶ]
Εὐμήλα μέχ[ρι κα ζῶντι.]
Ἐπεὶ δέ κα ἀπ[οθάνωντι Κλευνίκα καὶ Εὐ]
ρύμαχος καὶ [Εὐμήλα ἱ]
ερὰ ἔσστω [Τιμὼ τᾶς Ἀ]
θάνας ΓΙΔ [— — —]
Τιμὼ . . *ρ*/ [— — — — — — —]
μάρτυροι — — — — — — —
Ξένων
Σ. . . . ΡΓ [— —]

Εἰκ. 2. Ἀπελευθερωτικὴ ἐπιγραφὴ ἐκ Φύσκου ἀρ. 1.

2 (IG IX 1, 349)

[Ἀγωνοθετέοντος τῶν] *Λο*[κρῶν — — — — — —]
[— — — μηνὸς —] ˋΙΟΤ *ἀπέ*[δοτο Δωροθέα Φυ]*σκε*
[ῖς] *τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι σῶμα* [ἀνδρεῖο]*ν, ὧι*
[ὄ]*νομα* ΓΩΝΑΤΟΝ, *ἐπ' ἐλευθερ*[ίαι τ]*ιμᾶς ἀ*
ργυρίου ΜΜΜΜ. *Παραμενέ*[τω δ]*ὲ* ΝΟΠ*αῖ*
τος παρὰ Δωρωθέαν, ἄχρι οὗ κα ζ[ῆι Δ]*ωροθέα, π*
(ο)*ι*(ῶ)*ν τὸ ἐπιτασσόμενον· π*[ροα]*ποδ(ότ)ας κατ*
ὰ τὸν νόμον Νικόδαμος Ἀλπα[ῖος], *ἐπεί κα τε*
λευτάσ(ηι) Δωροθέα. Μάρτυ|ροι Πορθάω
ν, Ζεῦξις, Ἄρχων, Ἀνδρόνι|κος Λεοντίου,
Ἀριστοπείθης Φυσκεῖς, Γ|ˋ*όλαος, Πολύφρων.*
Ἁ ὠνὰ παρὰ Ἀνδρόνικο[ν] *Λεοντίου,*
Καλλικράτη Φυσκεῖς.

3 (IG IX 1, 350)

Ἀγωνοθετέοντος τῶν Λο[κρῶν] *Ἀντιγενείδα Φυσκέ*
ος μηνὸς Τρίτου ἀπέδοτο Ν[ικόλα]*ος Μισταχεὺς τᾶι Ἀ*
θάναι τᾶι Ἰλιάδι σώματα γυ[ναικεῖ]*α δύο ὠικογενῆ ἐπ' ἐ*
λευθερίαι, αἷς ὀνόματα [Ἀρχὼ καὶ Ἀφροδι]*σία, τιμᾶς ἀργυρίου*
[M] ΜΜΜ. *Παραμεινάντων* [δὲ παρὰ Νικό]*λαον Ἀρχὼ (καὶ) Ἀφροδι*

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

[σία], *ἄχρι οὗ κα ζῇ Νικόλαος,* [ποιοῦσαι] *τὸ ἐπιτασσόμενον·*
εἰ δὲ μὴ παραμένοιν ἢ μὴ ποι[έοιν τὸ ἐπιτ]*ασσόμενον, κύριος*
ἔστω Νικόλαος τύπτων [καὶ δέρω]*ν Ἀφροδισίαν καὶ Ἀρ*
χών, εἰ μὴ ποιέοιν τι τῶν [ἐπιτασσομ]*ένων ἢ εἰ μὴ παραμέ*
νοιν Ἀρχὼ καὶ Ἀφροδισί[α· ἐπεὶ δέ κα ἀποθ]*άνε(ι) Νικόλαος, ἐ*
λεύθεραι ἔστων Ἀρχ[ὼ καὶ Ἀφροδισία. Β]*εβαιωτὴρ κατὰ*
τὸν νόμον — —

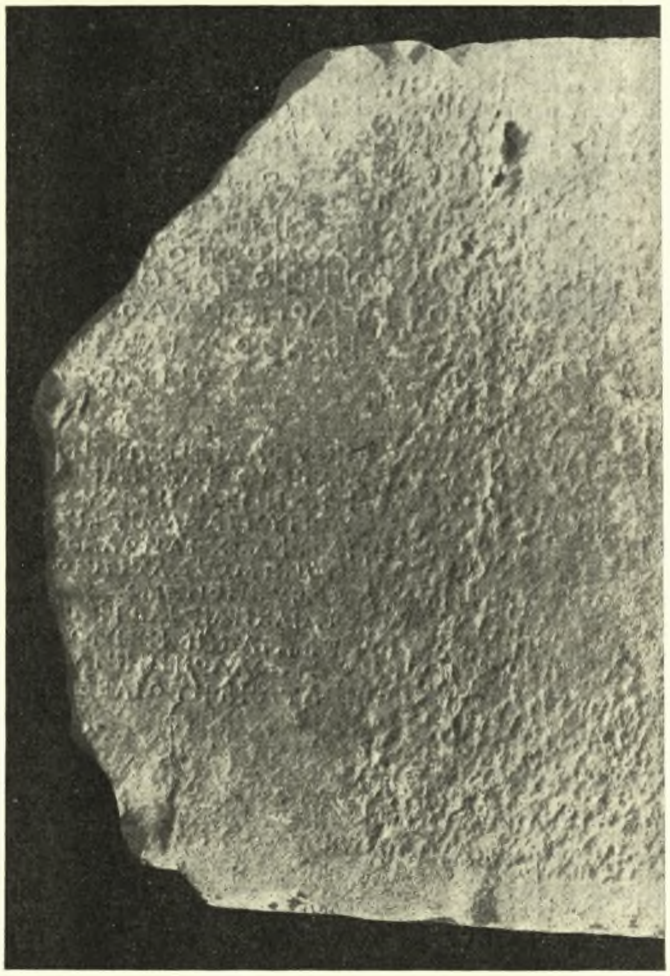

Εἰκ. 3. Ἀπελευθερωτικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐκ Φύσκου IG XI 1. 349 καὶ 350.

Ἡ ὑπ᾿ ἀρ. 1 (εἰκ. 2 ἐνεπίγραφος ἐπιφάνεια ὕψους 0.52 μ., πλ. 0.265 μ., ὕψ. γραμμ. 0.018 - 0.021 μ., διάστιχον 0.013 μ.) εἶναι χαραγμένη εἰς τὸ ἀριστερὸν ἄκρον τῆς πλακὸς εἰκ. 1.

Μόνος *Ὑπαταῖος* ὁ Εὐπόλεμος[1] τὸ 176/5 π. Χ. ἐστρατήγησε τὸ δεύτερον.

1 H. GILLISCHEWSKI, De Aetolorum praetoribus intra annos 221 et 168 a. Chr. n. Diss., Erlangen, 1896, 55.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Ἡ λ. *ἐμβολίμου* παραλειφθεῖσα προσετέθη εἰς τὸ διάστιχον. Ὁ *Δῖος*[1] *ἐμβόλιμος* μὴν τοῦ αἰτωλικοῦ ἡμερολογίου ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν δελφικὸν Ποιτρόπιον τὸν δεύτερον ἢ Πέμπτον ἐμβόλιμον (;) λοκρικόν.

Ἀπέδοτο εἰς τὸν ἑνικὸν ἐπὶ πολλῶν ἀποδοτῶν GDI 1875· 2225· 2263· 2317· FD III 3, 258· 270· 352· 362· 363.

Στ. 10/11 [ἐπιτειμε]*όντω Τιμῶς*· εἰς τὴν δελφικὴν διάλεκτον τὸ γ΄ πληθ. τῆς προστακτικῆς τοῦ ἐνεστῶτος λήγει συνήθως εἰς *—οντω(ν)*: *ἀποτρεχόντω* GDI 1843· *παρεχόντω* GDI 1769· 1886· 2274· 2275· *συνεπισχυόντω* 1844· *θυόντω* FD III 3, 238· τὸ *ἐπιτιμέω* ⟨ *ἐπιτιμάω* συντάσσεται, ἀδιακρίτως, μετὰ δοτικῆς BCH, XXII 1898, σ. 9-140, ἀρ. 53· 56· 62· 120· 74: *ἐπιτιμέουσα τοῖς προγεγραμμένοις σωμάτοις*· GDI 2267· 2269· 2324· ὁμοίως μετ' αἰτιατικῆς GDI 2163· 2209· ὡς καὶ μετὰ γενικῆς GDI 2156: *ἐπιτειμέοντες τῶμ (μ)ὴ πειθαρχεόντων*. Τὸ κολάζω συντάσσεται μετ' αἰτιατικῆς συχνάκις GDI 1708· 2274.

Παρὰ τὴν γενικὴν εἰς-οῦς τῶν φωνηεντολήκτων ἀκαταλήκτων τριτοκλίτων θηλυκῶν κυρίων ὀνομάτων εἰς -ὼ εἶναι εὔχρηστος καὶ ἡ εἰς-ῶς: *Δαμῶς* GDI 1523· IG IX 1, 66· 328· *Καλλιστῶς* 343· 374· *Κλεῶς* 327· *Νεικασῶς* GDI 2322· *Ἀνθεμῶς* BCH, XXII 1898, 355 Φύσκου· *Καλλῶς* BCH αὐτ. σ. 10, ἀρ. 2· *Τιμῶς* αὐτ. σ. 139, ἀρ. 121· *Σωσῶς* αὐτ. σ. 55, ἀρ. 50· GDI 1942· 2059· *Μνασῶς* GDI 2097.

Στ. 12 [ζώωντι], στ. 13 *ἀπ*[οθάνωντι], ὡς GDI 1523: *ἐπεί κα δὲ οὗτοι ἀποθάνωντι*· ὡς ἐπίσης: πάθωντι, ζώωντι, θέλωντι.

Στ. 19 ὁ *Ξένων* ἐπανεμφανίζεται εἰς GDI 2097 τοῦ 137/6 περ. π. Χ. ὡς μάρτυς· πιθανὸν εἶναι Φυσκεὺς ὁ μάρτυς Ξένων BCH, XXII 1898, σ. 357, ἀρ. 2 (Φύσκου).

Τὸ μῆκος τῶν στίχων τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἄνισον, ὡς καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 2 (IG IX 1, 349, εἰκ. 3).

Τὰ ἀποσπάσματα ἐπιγραφῶν ὑπ' ἀρ. 2 (ἐνεπιγράφου ἐπιφανείας ὕψ. 0.26 μ., πλ. μεγ. 0.26 μ., ὕψ. γραμμ. 0.012 μ.) εἰς τὸ ἄνω ἥμισυ καὶ ὑπ' ἀρ. 3 (ἐνεπιγράφου ἐπιφανείας ὕψ. 0.168 μ., πλ. 0.2 μ., ὕψ. γραμμ. 0.01 μ., διάστιχον 0.005) εἰς τὸ κάτω ἥμισυ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς πλακὸς εἰκ. 1 καὶ 3 συμπληροῦν τὰς ὑπ' ἀρ. IG IX 1, 349 καὶ 350, τῶν ὁποίων ὅμως τὰ γράμματα ἔχουν ἐξαλειφθῆ διὰ τῶν πατημάτων, ἐπειδὴ ἡ πλὰξ χρησιμεύει ὡς οὐδὸς τῆς νοτίας θύρας τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐν Μαλανδρίνῳ· ὥστε δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἐπαλήθευσις τῆς μεταγραφῆς τοῦ Lolling.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 ἴχνη 1 ἢ 2 γραμμάτων τοῦ 1ου στίχου δὲν ἀνεγνώσθησαν. Ὁ 1ος στίχος, ἀναντιρρήτως, δέον νὰ συμπληρωθῇ [ἀγωνοθετέοντος[2] τῶν] *Λο*[κρῶν].

Ἐπακολουθεῖ ἡ μνεία τοῦ μηνός — ἐκ τῶν ἰχνῶν τῶν γραμμάτων — [Πο]*κίου*, ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸν δελφικὸν Ἐνδυσποιτρόπιον[3], ἢ [Ἕ]*κτου*[4] (δελφ. Ἀμαλίου).

1 BCH, LVI 1932, 321 (DAUX)· FD III 1, 565 καὶ 3, 20.

2 Τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. LERAT, Les Locriens, I, 14, σημ. 2 ἐπὶ τῆς IG IX 1, 349 δημοσιευθείσας μετὰ τὴν συγγραφὴν τοῦ παρόντος δὲν εἶχον ὑπ' ὄψει μου.

3 DAUX, BCH, LVI 1932, 321.

4 GDI 1878.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Τὸ 4ον γράμμα Τ τοῦ 2ου στίχου τοῦ ἀπογράφου τοῦ Lolling ἀντικαθιστῶ δι' Υ. Ὁ Lolling ἀνέγνωσε ΑΝΕ- πρέπει ὅμως νὰ συμπληρωθῇ *ἀπέ*[δοτο] καὶ ὄχι *ἀνέ*[θηκε].

Στ. 3 ὁ Dittenberger συνεπλήρωσε [καλούμε]*νον*, ἀλλὰ τὰ τελευταῖα γράμματα ΝΩΙ τοῦ 3ου στίχου ἄγουν εἰς τὴν συμπλήρωσιν -*ν ὧι* [ὄ]*νομα*. Τὸ ὄνομα τοῦ δούλου ΑΓΩΝΑΤΟΝ (κατὰ τὸ ἀπόγραφον τοῦ Lolling) δὲν ἐπαληθεύεται ἐκ τῶν δυσαναγνώστων γραμμάτων τοῦ 5ου στίχου.

Στ. 7 *π*[*ροα*]*αποδ(ότ)ας* κατὰ παράλειψιν παρὰ τοῦ γραμματέως τῶν ΟΤ ἀντὶ τοῦ συνήθους παρὰ Λοκροῖς (GDI 1842· 2028· 2116) τύπου *βεβαιωτήρ*.

Στ. 8 ὁ A. Nikitsky[1] ἀνεγνώρισεν *Ἀλπαῖος* εἰς τὴν θέσιν τοῦ ΛΑΠΑΙ τοῦ ἀπογράφου τοῦ Lolling καὶ προτείνει νὰ διορθωθοῦν εἰς Ἀλπαίους οἱ Λοκροὶ Ὀλπαῖοι τοῦ Θουκυδίδου Γ', 101. Εἰς τὸν δελφικὸν κατάλογον τῶν θεαροδόκων[2] περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐν Ἄλπαι, ἣν καὶ ὁ Haussoullier[3] προηγουμένως σχετίζει πρὸς τὴν λοκρικὴν Ἀλόπην τοῦ Στραβωνος Θ', 427 τοποθετουμένην *περὶ Δελφοὺς* παρὰ Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου. Μεταξὺ τῶν ἐν Δελφοῖς κατοικούντων Αἰτωλῶν, τῶν ὁποίων τὰς οἰκίας ὁ Ρωμαῖος ὕπατος Μάνλιος Ἀκίλιος (M. Acilius Glabrio) παρεχώρησε τὸ 191/0 π. Χ. εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν πόλιν τῶν Δελφῶν συγκαταλέγονται καὶ δύο Ἀλπαῖοι[4]. Ὁ βεβαιωτήρ (προαποδότας) καὶ ἡ ἀποδότις ἄγνωστοι ἄλλοθεν.

Στ. 8/9 *τελευτάσ(ηι)*· ὁ Dittenberger, IG IX 1, 349 μεταγράφει [Καλ]*λεύτας*.— *Πορθάων* IG IX 1, 352 (Φύσκου), μάρτυς μετὰ τοῦ Κρινία (Λεοντίου), Ἀντιγενείδα. Πορθάων Στρατάγου I, βεβαιωτήρ, μετὰ τοῦ υἱοῦ Στρατάγου II Πορθάονος, ἀποδότου, GDI 1739 (Δελφῶν) στραταγέοντος Προάνδρου[5] τοῦ Φόλα (171/0 π. Χ.)· εἰς Στράταγος IG IX 1, 351· Στράταγος Φυσκεύς, μάρτυς, Wilhelm, Beitr. 119· Στράταγος, μάρτυς, GDI 1851 (Δελφῶν) ἀγωνοθ. Λύκωνος Φυσκέος 166/5 π. Χ.· Στράταγος II[6] Πορθάο[νος] Φυσκεύς, ἀγωνοθέτης, SEG II, 352 (Φύσκου) μετὰ τὸ 155/4 π.Χ. Ἀδελφὸς ἴσως τοῦ Πορθάονος ὁ Νικαγόρας Στρα[τάγου] I Φυσκεὺς IG IX I² 1, 30 τοῦ 202/1 π. Χ., στραταγ. Δωριμάχου I[7] Νικοστράτου Τριχονέως τὸ τέταρτον.

Στ. 10 *Ξεῦξις*· ἀβέβαιον ἂν πρόκειται ὁ Ζεῦξις Λέωνος, μάρτυς, GDI 1842, ἄνευ ἐθνικοῦ, προφανῶς Φυσκεὺς ἢ ὁ Ζεῦξις Δαμοκλέος Φυσκεύς, προαποδότας, GDI 1842 (Δελφῶν), ἀγωνοθ. Φιλονίκου[8] Δυμᾶνος περὶ τὸ 165-160 π. Χ.

Ἄρχων· Ἄρχων Φυσκεύς, μάρτυς, GDI 1865[9] (Δελφῶν) τοῦ 175/4 π. Χ.— *Ὁ Ἀνδρόνικος Λεοντίου* ἄγει εἰς τὴν ὀρθὴν συμπλήρωσιν [Ἀνδρόνι]κος Λεοντίου εἰς Wilhelm, Beiträge 119,7 καὶ 120,2 τῶν χρόνων τῆς ἐξαρτήσεως τῶν Ὀζολῶν Λοκρῶν ἀπὸ τῆς Αἰτωλικῆς Συμπολιτείας, πρὸ τοῦ 166/5 π. Χ. Ἀδελφός του ὁ

1 A. Nikitsky, Geographische Liste der delphischen Proxenoi, 12.

2 Στήλη IV, στίχ. 120, BCH, XLV 1921, 25 καὶ 63, σημ. 3 (Plassart).

3 BCH, VII 1883, 197, 46· περὶ τῆς Ἄλπας πρβ. L. Lerat, Les Locriens, I, 13-15.

4 BCH, LVI 1932, 4, στίχ. 51 καὶ 89 (Roussel). Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Μ. Ἀκιλίου, δι' ἧς ἀπέδωσεν εἰς τοὺς Δελφοὺς ἀγροὺς καὶ οἰκίας Αἰτωλῶν ἐν Δελφοῖς, ἐγράφη μεταξὺ τῆς ἀρχῆς τοῦ φθινοπώρου τοῦ 191 καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνοίξεως τοῦ 190 π. Χ. Flacelière, Les Aitoliens à Delphes, 359· Daux, Delphes, 230· πρβ. Roussel, ἔ. ἀ., 18-19.

5 Gillischewski, 60.

6 Daux, Delphes au IIᵉ et au Iᵉʳ s., 633.

7 Klaffenbach, IG IX I² 1, L.

8 Daux, Delphes, 633.

9 Daux, Chronologie Delphique L 24.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

[Κρ]ινίας Λεοντίου WILHELM, Beitr. 120· [Κρι]νίας, ἄνευ ἐθνικοῦ BCH, XXII 1898, 355, ἀρ. 1· Κρινί[ας] BCH αὐτ. 357, ἀρ. 2, στ. 19 (CAHEN)· Κρινίας Φυσκεὺς GDI 1851 (Δελφῶν) τοῦ 166/5 π. Χ. ἀγωνοθ. Λύκωνος Φυσκέος· Κρινίας Λεοντίου ἄνευ ἐθνικοῦ GDI 1842 (Δελφῶν) περὶ τὸ 165-160 π. Χ. ἀγωνοθ. Φιλονίκου[1] Δυμᾶνος· Κρινίας, μάρτυς, IG IX 1, 351 καὶ 352· Κρινίας Λεον[τίο]υ, ἄρχων, LERAT, Les Locriens, I, 135. Ὁ πατήρ των Λεόντιος Κρινίας Φουσκεὺς ἐτιμήθη ὡς πρόξενος καὶ εὐεργέτης παρὰ τῶν Θεσπιέων IG VII, 1727. Τὴν ἐν Δελφοῖς οἰκίαν τοῦ Κρινία[2] παρεχώρησεν ὁ Μάνλιος Ἀκίλιος τὸ 191/0 π. Χ. εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν πόλιν τῶν Δελφῶν.

Στιχ. 11 ἡ λοξὴ κεραία πρὸ τοῦ ΟΛΑΟΣ ἁρμόζει εἰς Κ ἢ Μ: [Τιμ]*όλαος* ἢ [Νικ]*όλαος*· μεταξὺ τοῦ Γ τοῦ ἀπογράφου τοῦ Lolling καὶ τοῦ *ολαος* παρεντίθενται 1 ἢ 2 γράμματα. Ὁ –]*ολαος* καὶ ὁ *Πολύφρων* πιθανὸν δὲν εἶναι Φυσκεῖς.

Στ. 13 *Καλλικράτης*· Καλλικράτης Φυσκεύς, μάρτυς, GDI 1851 (Δελφῶν) 166/5 π. Χ. ἀγωνοθ. Λύκωνος Φυσκέος· ὁ αὐτὸς πιθανὸν ἀγωνοθέτης Καλλικράτης[3] Ἀντιγενείδα Φυσκεὺς SEG III, 432 (Φαιστίνου), ἀπροσδιορίστου χρονολογίας. Ὁ DAUX[4] συμπληρώνων εἰς BCH, XXII 1898, 355, 1 (Φύσκου) τὸν ἀγωνοθέτην εἰς Καλλ[ικράτην] παρατηρεῖ, ὅτι ἴσως πρόκειται περὶ ἄλλου ἀγωνοθέτου συνωνύμου. Καλλικράτης, ἄρχων, LERAT, Les Locriens, I, 135. Εἷς Καλλικράτης, μάρτυς προδήλως Φυσκεύς, Λοκρός, πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν Αἰτωλῶν BCH, XXII 1898, 357, ἀρ. 2 (Φύσκου CAHEN), [ἀγωνοθετ]*έοντος Ἀρχελάου* (θὰ πρέπει ὅμως νὰ συμπληρωθῇ [στραταγ]*έοντος Ἀρχεδά(μ)ου* [Φόλα], διότι ἀκολουθεῖ ὁ αἰτωλικὸς μὴν Πάναμος).

Εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 3, ὁ ἀγωνοθέτης *Ἀντιγενείδας* στ. 1 εἶναι γνωστὸς ὡς: μάρτυς BCH, XXII 1898, 355, ἀρ. 1 (Φύσκου, CAHEN)· Ἀντιγενείδας, μάρτυς μετὰ τοῦ Εὐθυδάμου Φυσκέος (ἀγωνοθέτου τὸ 162/1 π. Χ., GDI 1878, Δελφῶν), Κρινία καὶ τοῦ Φιλονίκου Ξένωνος (ὁ Ξένων εἶναι γνωστὸς ὡς μάρτυς ἀπὸ τοῦ 176/5 π. Χ. ἀνωτέρω ἀρ. 1)· Ἀντιγενείδας μάρτυς IG IX 1, 351 (Φύσκου) μετὰ τῶν Πολεμάρχου (κατωτ. ἀρ. 4, στ. 12), Στρατάγου (ἀνωτέρω σ. 56) Ξενοτίμου· Ἀντιγενείδας, μάρτυς, IG αὐτ. 352 (Φύσκου)· Ἀντιγενείδας Φυσκεύς, μάρτυς, FD III 1, 565[5] περὶ τὸ 150 π. Χ.· Ἀντιγενείδας (Φυσκεύς), μάρτυς, GDI 2097 (Δελφῶν) τοῦ 137/6 περ. π. Χ.· Ἀ., ἄρχων, LERAT, Les Locriens, I, 135 καὶ βεβαιωτὴρ αὐτ. 132. Υἱοί του ὁ [Ἀ]ρίστων Ἀντιγενείδα Φυσκεὺς FD III 3, 49 ἐπὶ τῆς VI ἱερατείας μεταξὺ 153/2 καὶ 144/3 π. Χ. καὶ ὁ Καλλικράτης Ἀντιγενείδα Φυσκεύς, ἀγωνοθέτης, SEG III, 432 (Φαιστίνου).

Ἡ ἀγωνοθεσία τοῦ Ἀντιγενείδα δὲν πρέπει νὰ εἶναι νεωτέρα τοῦ 137/6; π. Χ., ἔτους τῆς τελευταίας γνωστῆς δημοσίας ἐμφανίσεώς του.

Στ. 2 τοῦ λοκρικοῦ μηνὸς *Τρίτου* ἀντίστοιχος εἶναι ὁ δελφικὸς Ἡραῖος[6]

1 DAUX, Delphes, 633.

2 BCH, LVI 1932, 5, 87. Ὁ Κρινίας FD III 3, 50 δὲν εἶναι Φυσκεύς, ὡς γράφει ὁ κ. LERAT, ἔ. ἀ., II, 208, ἀλλὰ Δελφός.

3 DAUX, Delphes, 633.

4 DAUX, Delphes, 633. Πρβλ. LERAT, ἔ. ἀ. II 132,1.

5 Chron. delph. L 49

6 DAUX, BCH, LVI 1932, 321, σημ. 2.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

(αἰτωλικὸς Ἀθαναῖος).—*Μισταχεύς*· ἐθνικὸν μὴ ἀναγνωρισθείσης πόλεως λοκρικῆς, θεωρουμένης αἰτωλικῆς IG IX I² 1, 59, 7 (Θέρμου) Μυστακεὺς καὶ 24, 14 Μυ[στακεύς; ανεύς;] πρβ. καὶ Lerat, Les Locriens, I, 64. Ἂν ἦτο Αἰτωλὸς ὁ ἀποδότης Νικόλαος, ὅστις εἶναι ἄγνωστος ἄλλοθεν, θὰ ἔπρεπε νὰ μνημονεύεται ὁ σύγχρονος τοῦ Ἀντιγενείδα Αἰτωλὸς στρατηγός.

4

Πλὰξ τεφρόχρου ἀσβεστολίθου (εἰκ. 4), ὕψ. 0.28 μ., πλ. 0.20 μ., πάχ. 0.225, ὕψ. γραμμ. 0.009 μ. Εὑρέθη τὸ 1946 εἰς τὸ δέμα, τὸν ἀναλημματικὸν ξηρότοιχον, τῶν ἀγρῶν Παναγιωτοπούλου καὶ Θ. Ἀλεξοπούλου παρὰ τὴν Ἀσπρόβρυσην καὶ μετεφέρθη εἰς τὴν οἰκίαν Λ. Τσιώτα ἐν Μαλανδρίνῳ.

[Ἀγωνοθετέοντος Με]*νάνδρου*[+ πατρωνυμικὸν + ἐθνικὸν
[μηνὸς — — — — — ἀ]*πέδοτο Λευκία*[ς ἐθνικὸν
[τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλι]*άδι σῶμα γυναι*[κεῖον,]
[ὧι ὄνομα Σ]*ωσώ, τὸ γένος ἐν*[δογενὲς]
[τιμᾶς ἀργυρίου] ΜΜΜ *Παραμινάτω* [δὲ Σωσὼ]
[παρὰ Λευκίαν,] *ἄχρι οὗ κα ζῆι Λευκία*[ς ποιοῦσ]
[α τὸ ἐπιτασσό]*μενον. Εἰ δὲ μὴ παραμέν*[οι καὶ μὴ]
[ποιοῖ τὸ ἐπιτασσό]*μενον, κύριος ἔστω Λευκ*[ί]
[ας τύπτων καὶ δέρ]*ων Σωσώ, εἰ μὴ ποιοῖ τι τῶ*[ν]
[ἐπιτασσομέν]*ων Σωσώ. Ἐπεὶ δέ κα ἀπο*[θάνοι Λευκί]
[ας, ἐλευθέρα ἔστ]*ω. Βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν ν*[ό]
[μον] *Πολέμαρχος. Μάρτυροι*
[Καλλικρά;]*της, Ὀρθόδικος Ἀριστ*[— —]

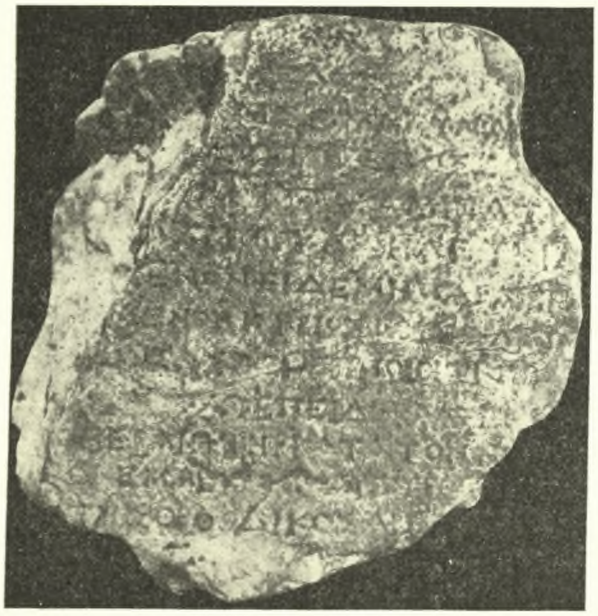

Εἰκ. 4. Ἀπελευθερωτικὴ ἐπιγραφὴ ἐκ Φύσκου ἀρ. 4.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Στ. 1 προτιμητέα ἡ συμπλήρωσις [Μέ]*νανδρος*· [Ἀμύ]*νανδρος* δὲν εἶναι γνωστὸς Λοκρός, ὡς ἐπίσης δὲν εἶναι γνωστὸς Αἰτωλὸς στρατηγὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα [Μέ]-*νανδρος* ἢ [Ἀμύ]*νανδρος*.

Ὑποψιάζομαι πιθανὴν τὴν ταύτισιν τοῦ [Με]*νάνδρου* μετὰ τοῦ Μενάνδρου Δυμᾶνος — ἐκ τῆς μὴ ἀναγνωρισθείσης τοπογραφικῶς λοκρικῆς Δύμης [1] —, μάρτυρος εἰς προξενίαν Φυσκέων SEG II, 352 ἐπὶ ἀγωνοθέτου τῶν Λοκρῶν Στρατάγου II[2] τοῦ Πορθάονος (μετὰ τὸ 155/4 π. Χ.), ὅστις Στράταγος εἶναι γνωστός, ὡς ἀποδότης, GDI 1739 (Δελφῶν) ἀπὸ τοῦ 171/170 π. Χ. ἐπὶ στρατηγοῦ τῶν Αἰτωλῶν Προάνδρου [3] τοῦ Φόλα.

Ὁ ἀποδότης *Λευκίας* (στ. 2) καὶ ὁ μάρτυς *Ὀρθόδικος* (στ. 13) ἄγνωστοι ἄλλοθεν.

Σωσώ· συνηθέστατον ὄνομα δούλης εἰς τὰς ἐπιγραφάς.

Στ. 12 ὁ βεβαιωτὴρ *Πολέμαρχος* ἐμφανίζεται ὡς φύλαξ ἀναθέσεως εἰς ἀπελευθερωτικὴν ἐπιγραφὴν Φυσκέων IG IX 1, 351 μετὰ τοῦ Στρατάγου ὡς μάρτυρος καί τινος Ἀριστο —, προφανῶς Ἀριστοφύλου Φυσκέος BCH, XXII 1932, 4, 52 τοῦ 191/190 π.Χ. ἢ Ἀριστοφύλου Κριτολάου Φυσσκέος GDI 2019 (Δελφῶν) ἐπὶ ἀγωνοθέτου Λύκωνος [4] τοῦ Λυκέα Φυσσκέος περὶ τὸ 153 - 150 π. Χ. καὶ Ἀριστο[φύ]-λου Φυσκέος, ἀγωνοθέτου, Lerat, Les Locriens, II, 172 ἢ Ἀριστολάου Φυσκέος GDI 2097 (Δελφῶν) ἐπὶ ἀγωνοθέτου Εὐνίκου [5] Τριτέος 137/6 περ. π. Χ. ταυτιζομένου ἴσως πρὸς τὸν Ἀριστόλαον Ἀρνία Φυσκέα GDI 2140 (142/1 ἢ 141/0 π.Χ.) ἐπὶ ἀγωνοθέτου Κριτοδάμου [6] τοῦ Πολεμάρχου Φυσκέος· Πολέμαρχος Φυσκεὺς GDI 1851 (Δελφῶν) ἐπὶ ἀγωνοθέτου Λύκωνος [7] Φυσκέος (166/5 π.Χ.) μάρτυς μετὰ τῶν Φυσκέων Ἀρίστωνος, Καλλικράτους· [Πολ]έμαρχος, μάρτυς, Lerat, Les Locriens, I, 130, στ. 8 (Φύσκου)· εἰς τὴν ἀπελευθερωτικὴν GDI 2097 (137/6 περ. π. Χ.) ἀναγράφονται ὡς μάρτυρες, προδήλως Φυσκεῖς, οἱ Ἀρίστων, Ξενοκράτης (Ἀρίστων Ἀντιγενείδα Φυσκεύς, μάρτυς, FD III 3, 49 [8] ἐπὶ τῆς VI ἱερατείας μεταξὺ 153/2 καὶ 144/3 π.Χ.). Ἐπειδὴ συνυπάρχουν μετὰ τοῦ Πολεμάρχου εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιγραφὴν GDI 1851, εἶναι πιθανωτέρα ἡ συμπλήρωσις (στ. 13) [Καλλικρά]*της* ἀντὶ [Ξενοκρά]*της* καὶ Ἀ*ρίστ*[ων] ἀντὶ Ἀ*ριστ*[όλαος] ἢ Ἀ*ριστ*[όφυλος]. Ἀμφίβολον εἶναι, ἐὰν ὁ Ἀρίστων εἶναι τὸ αὐτὸ πρόσωπον μετὰ τοῦ Ἀρίστωνος Διοίτα Φυσκέος, προαποδότου, GDI 1842 ἐπὶ ἀγωνοθέτου Φιλονίκου [9] Δυμᾶνος (περὶ τὸ 165 - 160 π. Χ.) ἢ τοῦ Ἀρίστωνος Λυκ[; συμφώνως πρὸς ὀρθοτέραν ἀνάγνωσιν τῆς IG IX 1, 352 παρὰ τοῦ Wilhelm, Beiträge 122.

Πιθανὸν ὁ ἄνευ ἐθνικοῦ, ἀλλ' ἀναντιρρήτως Φυσκεύς, Πολέμαρχος Φιλίνου ἀναγραφόμενος ὡς φύλαξ ὠνῆς GDI 1842 (περὶ τὸ 165 - 160 π. Χ.) ταυτίζεται πρὸς τὸν Πολέμαρχον τῆς ἐπιγραφῆς. Τὴν ἐν Δελφοῖς οἰκίαν τοῦ Πολεμάρχου [10] Φυσκέος ἐδώρησεν ὁ Ρωμαῖος ὕπατος Μάνλιος Ἀκίλιος εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ

1 Περὶ τῶν Δυμάνων βλ. Lerat, I, 28 - 9.
2 Daux, Delphes, 633.
3 Gillischewski, 60.
4 Chron. delph. L 46.
5 Chron. delph. L 74.
6 Chron. delph. L 57.
7 Chron. delph. L 33.
8 Chron. delph. L 51.
9 Daux, Delphes, 633.
10 BCH, LVI 1932, 3, στ. 47 (Roussel).

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

τὴν πόλιν τῶν Δελφῶν τὸ 191/0 π. Χ. Ὁ [Πολ]έμαρχος Ἀρχεδάμου Φυσσκεύς, μάρτυς, FD III 3, 50 τῆς VI ἱερατείας, εἶναι νεώτερος.

Ὁ Πολέμαρχος ἀσφαλῶς θὰ εἶχεν ἐν Φύσκῳ οἰκίαν καὶ ἄλλην κτηματικὴν περιουσίαν. Πρέπει νὰ εἶναι υἱός του ὁ ἀγωνοθέτης Κριτόδαμος Πολεμάρχου GDI 2140[1] (Δελφῶν, 142/1 ἢ 141/0 π. Χ.).

Ἡ ἐπιγραφὴ τοποθετεῖται χρονολογικῶς μεταξὺ τοῦ 166/5 π. Χ. ἔτους τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κοινοῦ τῶν Λοκρῶν ἀπὸ τῆς Αἰτωλικῆς Συμπολιτείας καὶ τοῦ 140 π. Χ., καθ᾿ ὃ παύει ἡ δημοσία ἐμφάνισις τοῦ Πολεμάρχου.

5 - 7

Πλὰξ ἐξ ἀσβεστολίθου (ὕψους 0.60 μ., πάχους 0.25 μ., σωζομένου πλάτους 0.47-0.50 μ.) ἀποκεκρουμένη κατὰ τὴν ἄνω ἀριστερὰν γωνίαν καὶ ὁλόκληρον τὴν δεξιὰν πλευράν (εἰκ. 5)· συνηρμόσθη ἐξ ἑπτὰ τεμαχίων περισυλλεγέντων τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1946 εἰς ἀγρὸν Εὐθ. Φριτζαλᾶ παρὰ τὴν πηγὴν Ἀσπρόβρυση ἀμέσως μετὰ τὸν διὰ σφυροκοπήματος τεμαχισμόν της. Μετεφέρθη εἰς οἰκίαν Λ. Τσιώτα ἐν Μαλανδρίνῳ. Σώζει ἀποσπάσματα τριῶν ἐπιγραφῶν.

5

— ι ον — —
[μ]*ηνὸς* — —
τῶν Φυσ[κέων — —]
Σώστρ[ατος — — — — — — — ἀνέθηκε]
τᾶι Ἀθά[ναι τᾶι Ἰλιάδι — — --]

6

[Ἀγωνοθετέοντος τῶν Λοκρῶν — — — — — — — — — — Φυ]*σκέος μηνὸς*
[Πρώτου, στραταγέοντος — — — — — — — — — — — — — ο]*υ μηνὸς Πανά*
[μου ἀπέδοτο Με — — — — — — — — — — — — — — —συν]*ευδοκέοντος*
[καὶ τοῦ υἱοῦ — — — — — — τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι ἐπ' ἐλευθ]*ερίαι σῶμα ἀν*
[δρεῖον, ὧι ὄνομα — — — — — — — — — —] *ης, τὸ γένος*
[ἐνδο-, οἰκο-γενὲς τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν — — — — — βε]*βαιωτὴρ κα*
[τὰ τὸν νόμον — — — — — — — — — — — — — · ἐπεὶ δέ κά τ]*ι πάθοι Με-*
[— — — — — παραμενέτω -ης παρὰ (τὸν υἱόν), ἄχρι κα (ὁ υἱός) - -]*ς γυναῖκα*
[λάβηι· ἐπεὶ δέ κα γυναῖκα λάβηι, ἀποτρεχέτω-ης ἔχων πάντα τὰ]*ὑπάρχοντα.*

7

Ἀγωνοθε[τέοντ]*τος τῶν* [Λοκρῶν— — — — — — — — —, μηνὸς Πρώτου, στρα]
ταγέον[τος Ἀν]*τιόχου Αʌ*[— — — — — — — — — — — — — — — —μηνὸς Παν]
άμου, . . . κλείδα Μν[— — — — — — — — — — — — — — — — ἄρχοντος ἐν]
Φυσ[κέοις, ἀνέ]*θηκαν Τιμολέ*[ων καὶ — — — + ἐθνικὸν τᾶι Ἀθάναι]
τᾶι Ἰλ[ιάδι] *σῶμα ἀνδρεῖ*[ον, ὧι ὄνομα Φάνης, τὸ γένος οἰκογενὲς ἐ]

1 Chron. delph. L 57.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

π' ἐλευθερίαι κατὰ τὸν νόμο[ν, τιμᾶς ἀργυρίου ΜΜΜΜ, ὥστε ἱερὸν εἶμεν]
Φάνην καὶ ἀνέφαπτον ἀπὸ π[άντων τὸν πάντα χρόνον, καθὼς ἐπίστευσε τὰν ὠνὰν]
Φάνης τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι. Βε[βαιωτῆρες κατὰ τὸν νόμον — — — — Δα]
μοκρίτο[υ] Φυσκεύς, Ξενοκράτη[ς — — — — — — — — — —. Τὰν ὠνὰν φυλάσ]
σοντι Κ[αλλί]στρατος Τιμα[— — — — — — — — — — — — —, μάρτυροι— — —]
Ἀντιγενείδας, Λυκίδας Ξενο[— — — — — — — — — — — — — — — — — — —]
Δεξίθεος, Ἀνά[ξ]ανδρος Πανταί[νετος — — — — — — — — — — — — — —]
Δαμοκλείδας Δαμοκλείδα [— — — — — — — — — — — — — — — — Πολυ]
κλῆς, Μικκίνας, Πολέμαρχος, Α[— — — — — — — — — — — — — — — —]
Φιλάνδρου, Εὐθύδαμος.

Εἰκ. 5. Ἀπελευθερωτικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐκ Φύσκου ἀρ. 5–7.

Τὸ μέγεθος τῶν ὀλίγων γραμμάτων (ὕψ. 0.26 μ., διάστιχον 0.01 μ.) καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς εἰκ. 5 τμήματος ἐπιγραφῆς ἀρ. 5 (ἐνεπιγράφου ἐπιφανείας ὕψους 0.146 μ., πλάτους 0.16 μ.) ἁρμόζουν εἰς ἀναθηματικὴν ἐπιγραφήν.

Πρὸ τοῦ — ον — τοῦ 1ου στίχου ἴχνος καθέτου κεραίας· ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς ἴσως εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ ἐλλείποντος ὑπερκειμένου λίθου. Ἐκ τῆς ἀναγραφῆς

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

τοῦ *μηνός* (στ. 2) εἶναι φανερόν, ὅτι μνημονεύεται ὁ ἐπώνυμος ἄρχων εἰς τοὺς πρώτους στίχους· εἰς ἀναθηματικὰς ἐπιγραφὰς δὲν εἶναι ἀσυνήθης ἡ μνεία τῶν ἐπωνύμων ἀρχόντων[1].

Στ. 3 πρὸ *τῶν Φυ*[σκέων] πρέπει, ἴσως, νὰ ἐννοήσωμεν τὸν τοπικὸν ἄρχοντα, μολονότι εἰς τὰς δελφικὰς ἐπιγραφὰς ἀναγράφεται *ἄρχων ἐν Δελφοῖς, ἐν Φυσκέοις, ἐν Ἀμφίσσαι* παρὰ τὸ *ἄρχων τᾶς πόλιος* GDI 2019. Ἡ συμπλήρωσις *ἁ πόλις τῶν Φυσκέων*, ὡς Klio, XV 1917/18, σ. 69, ἀρ. 98, ἀντίκειται πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιγραφῆς.

Στ. 4 *Σώστρ*[-ατος ἢ -άτου]· ὁ ἀναθέτης ἴσως· πιθανὸν ὁ Σώστρατος [Πα]μφαίδα WILHELM, Beiträge, 120 καὶ LERAT, ἔ.ἀ. II, 172.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 6 ἐπιγραφὴν (ὕψους 0.147 μ., πλ. ± 0.16 μ., ὕψ. γραμμ. 0.012 διάστιχον 0.006 μ.), κάτω δεξιὰ τῆς πλακὸς εἰκ. 5 ὁ μὴν *Πάναμος*[2] (στ. 2), συνοδεύει Αἰτωλὸν ἐπώνυμον ἄρχοντα, στρατηγόν. Ὁ μὴν τοῦ αἰτωλικοῦ ἔτους Πάναμος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν Πρῶτον μῆνα (στ. 1) τοῦ λοκρικοῦ ἡμερολογίου, ὅστις συνάπτεται, ὡς εἰκός, πρὸς ἀγωνοθέτην, Λοκρὸν ἐπώνυμον ἄρχοντα. Ὁ συγχρονισμὸς τοῦ Αἰτωλοῦ στρατηγοῦ μετὰ τοῦ Λοκροῦ ἀγωνοθέτου προδίδει, ὡς τοῦτο συνάγεται ἐκ συσχετίσεως πρὸς συγγενεῖς κατὰ τὸ τυπικὸν δελφικὰς ἀπελευθερώσεις GDI 1842· 1854· 1987· 2019· 2097· 2140 κ. ἄ., τὴν αἰτωλικὴν καταγωγὴν τοῦ ἀποδότου. Ἡ χρονολόγησις τῆς ἐπιγραφῆς διὰ τῆς μνείας ἀγωνοθέτου τῶν Λοκρῶν ἀνάγεται εἰς τοὺς μετὰ τὴν ἐπανασύστασιν τοῦ Κοινοῦ τῶν Λοκρῶν χρόνους, μετὰ τὸ 166/5 π. Χ.

Ἀβέβαιον ἐὰν εἶναι ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὁ ἀποδότης. Ἐκ τῆς ἀληθοφανοῦς συμπληρώσεως *γυναῖκα* [λάβηι] (στ. 8) νομίζω, ὅτι ἡ ἀπελευθέρωσις ἐγένετο τῇ συναινέσει, [συν]*ευδοκέοντος* τοῦ υἱοῦ μᾶλλον ἢ τοῦ συζύγου ἢ πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ.

Στ. 7 *Με–* ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀποδότου. Ἐὰν εἶναι ἄρρην καὶ Φυσκεὺς ὁ ἀποδότης, ἴσως ὁ Μενέδαμος Φυσκεὺς GDI 1854 τοῦ 167/6 π.Χ. ἢ ὁ Μέλανθος, Φυσκεὺς GDI 1842 (περὶ τὸ 165-160 π. Χ.) καὶ LERAT, Les Locriens, I, 130, ἀρ. 3, στ. 7 (Φύσκου).

Στ. 7-8 ἀνάλογον: GDI 1747, 12 κ.ἑ.: *εἰ δέ τί* [κα π]*άθοι Εὐφράνωρ πρὸ τοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Τιμάγγελον | γυναῖκα λαβεῖν, παραμειν*[ά]*τω*⟨ι⟩ *Φαλάκρα Τιμαγγέλωι, ἄχρι οὗ κα γυναῖκα λάβη*[ι], *ποιέουσα τὸ ποτιτασσόμενον πᾶν τὸ δυνατόν.*

Στ. 9 ἀποτρεχέτω· πρβλ. GDI 1743· 2252· BCH, XXII 1898, 29· BCH, XXV 1901, 360 (Θεσπιῶν): *ἐλεύθερος ἀποτρεχέτω λαβὼν τὰ σκεύα τὰ κατ τὰν τέχναν.*— [τὰ] *ὑπάρχοντα*· ἐπὶ τῆς σημασίας οὐσία, ἡ περιουσία τινός, αἱ πρόσοδοι, τὰ κτήματα GDI 1684, 8-9: *μὴ κυρία δὲ ἔστω Καλλικράτεια ἀπαλλοτριώου|σα τὰ ὑπάρχοντα·*

1 Ὡς GDI 478 (Ὀρχομενοῦ)... *νικάσαντες Διωνύσοι ἀνεθέταν, Ἀθανίαο ἄρχοντος*... GDI 571 (Ἀκραιφίας) 5557· 5559· 5560 (Παντικαπαίου): *Λεύκων Παιρισάδου ἀνέθηκε τὸν ἀνδριάντα Ἀπόλλωνι | Ἰητρῶ(ι ἱ)ερησάμενος, ἄρχοντος Παιρισάδου τοῦ Σπαρ|τόκου Βοσπόρου καὶ Θευδοσίης καὶ βασιλεύοντος | Σινδῶν καὶ Μαϊτῶν πάντων καὶ Θατέων*· 5561 (Παντικαπαίου)· 5645-5650 (Φαναγορείας).

2 DAUX, BCH, LVI 1932, 321· BCH, XXII 1898, 357, ἀρ. 2· FD III 2, 214.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

1696· 1878· 2197· 2202· 2251· FD III 1, 565, 16 κ.ἑ.: *εἰ δὲ ἄτεκνος ὢν Ἑρμαῖος μεταλ|λάξαι τὸμ βίον, τὰ ὑπάρχοντα Ἑρμαίου Δαμοτέλεος| καὶ Νικοδάμου ἔστων·* IG IX I² 1, 96, 6-8: *Εἰ δὲ τί κα πάθη Σωτία κ(α)ὶ καταλίπη ἐξ αὑτ|οσαυτᾶς γενεάν, τὰ καταλειφθέντα ὑπάρχοντα ὑπὸ Σωτίας τᾶς | γενεᾶς ἔστω.*

Εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 7 ἐπιγραφήν (ὕψ. 0.215 μ., πλ. 0.255 μ., ὕψ. γραμμ. 0.011 μ.), κάτω ἀριστερὰ τῆς πλακὸς εἰκ. 5, οἱ ἀναθέται (ἀποδόται) εἶναι αἰτωλικῆς καταγωγῆς, ὡς μαρτυρεῖ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ συγγενὲς τυπικὸν τῶν δελφικῶν ἀπελευθερώσεων ἡ παρουσία τοῦ πρωτοεμφανιζομένου Αἰτωλοῦ στρατηγοῦ *Ἀντιόχου* ΑΛ- παρὰ τὸν μὴ διασωθέντα ἐπὶ τοῦ λίθου Λοκρὸν ἀγωνοθέτην – μετὰ τὴν ἀπόσπασιν τῶν Λοκρῶν ἀπὸ τῆς Αἰτωλικῆς Συμπολιτείας. Τὰ ἴχνη τοῦ δευτέρου γράμματος τοῦ πατρωνύμου ἢ ἐθνικοῦ τοῦ Ἀντιόχου ἁρμόζουν μᾶλλον εἰς Μ.

Στ. 3 [Παν]*άμου·* ἡ λοξὴ κεραία (καὶ τὸ διάστημα) μεταξὺ α καὶ ο ἀνήκουν εἰς Μ. Ὁ αἰτωλικὸς μὴν *Πάναμος* ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν Πρῶτον λοκρικόν. — Πρὸ τοῦ *κλείδα* ὑπάρχει χῶρος 4-5 γραμμάτων· εἶναι ἐξίσου πιθανὴ ἡ συμπλήρωσις [Δαμο]*κλείδα* (Φυσκέος μάρτυρος GDI 2097, Δελφῶν τοῦ 137/6 π. Χ.) ἢ [Δρομο]*κλείδα.* Διὰ τῆς συμπληρώσεως [Εὐ]*κλείδα* (ἄρχοντος ἐν Φυσκέοις GDI 2097) δὲν καλύπτεται ὁ χῶρος.— *Μν*-ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος ἄρχοντος ἢ τοῦ πατρὸς τοῦ -*κλείδα·* πιθανῶς ὁ Μνασίθεος BCH, XXII 1898, 356, ἀρ. 1 (Φύσκου, Cahen).

Εἴς τινας ἀπελευθερωτικὰς ἐπιγραφὰς Φυσκέων μετὰ τὸν ἀγωνοθέτην, τὸν ἐπώνυμον ἄρχοντα τοῦ Κοινοῦ τῶν Λοκρῶν παρατίθεται ὁ κατὰ πόλιν, ἐνιαύσιος ἄρχων ἐν Φυσκέοις, ὡς Wilhelm, Beiträge 120: *ἀγωνοθετέοντος... ἐν δὲ Φυσκέοις ἄρχοντος...* καὶ GDI 1842 (Δελφῶν). Εἰς GDI 2256 (Ἀμβρύσσου), 2299 (Ἀμφίσσης), 2097 (Δελφῶν) μνημονεύεται ὁ ἄρχων ἐν τῇ πόλει τῆς καταγωγῆς τοῦ ἀποδότου ἢ τῆς ἀναθέτιδος μετὰ τοῦ ἄρχοντος ἐν Δελφοῖς. Διὰ τὸν λόγον τῆς ἀναγραφῆς τοῦ κατὰ πόλιν ἄρχοντος *γρ*[αμματεύοντος] *ἐν Καλλιπόλει* BCH, XXII 1898, 355, ἀρ. 1 (Cahen) πρέπει ἴσως νὰ συμπληρώσωμεν, ὅτι εἶναι Καλλιπολῖται οἱ ἀποδόται.

Στ. 4 [ἀνέ]*θηκαν* ὡς GDI 1523· εἰς τὰ σπάνια ὅμοια παραδείγματα ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ βεβαιωτῆρος ἀναγράφεται ἡ ἀνάθεσις εἰς τὸν θεὸν ἀνδρείου ἢ γυναικείου σώματος (IG IX 1, 36· 39· 66 = L. Robert, BCH, LIX 1935, 201-205, Φωκικῶν· GDI 1523, Δαυλίδος) ἢ ἡ ἀνάθεσις (ἀντιγράφου) τῆς ὠνῆς (FD III 3, 329 *ἀνατιθέναι τὰν ὠνὰν τινός*) ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ εἶναι ὁ δοῦλος, ὁ θρεπτός, ἱερός (ὄχι ἐλεύθερος ὡς εἰς τὰς ἀποδόσεις) τοῦ θεοῦ, εἰς ὃν ἀνατίθεται. Ὁρίζεται φύλαξ (τοῦ ἀντιγράφου ἢ τῶν ἀντιγράφων) τῆς ὠνῆς IG IX I² 1, 99: *τᾶς ὠνᾶς ἀντίγραφα κεῖνται* ἢ τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἀναθέσεως GDI 1523: *τ(ὸ) ἀν*[τί]*γραφον τᾶς ἀναθέσ(ι)ος παρὰ...* (οὕτω πρέπει νὰ συμπληρωθῇ IG IX 1, 351, στ. 4-5 [τὸ ἀντίγραφον φυλάσσο]*ντι τᾶς ἀναθέσιος*). Ὡς BCH, XXII 1898, 355 (Φύσκου): *Ἀγωνοθετέοντος Καλλ...* [μηνὸς.. ἀπέδοτο(;)..] *Φυσκεὺς Ἐργασίωνα τᾶι Ἀθάναι* [τᾶ Ἰλιάδι... καὶ ἀνετί]|*θη τὰν ὠνὰν ὑπὲρ Ἐργασίωνος ε...* |*νος κατὰ τὰν ὠνὰν τὰν οὖσαν πα*[*ρὰ... ων. Βεβαιωτῆρες κατὰ τὸν νόμον Διο...* |*ὠνὰν φυλάσσοντι Φιλόνικος*

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Ξένων[ος]· ἐπίσης BCH, XLVI 1922, 461, ἀρ. 9, 2 κέ. (Daux): *ἐπὶ τοῖσδε ἀν*[α]*τί*[θ]*ητι* [Κλε|όμαντις Δίν]*ωνος* [ὠν]*ὰν Εἰσάδος ἐπ᾽ ἐλευθερίαι τειμᾶς ἀργυρίου μνᾶν δύο. Βεβαιωτὴρ* κλπ.

Στ. 6 ὥστε ἱερὸν εἶμεν κλπ. Παρομοία ἀνάθεσις GDI 2097, 9· εἰς τὴν ὑπ᾽ ἀρ. 8 (κατ.) ἀπελευθερωτικὴν ἐπιγραφὴν ἐκ Φύσκου ὁ ἀπελευθερούμενος δοῦλος καθίσταται ἱερὸς καὶ ἐπὶ ἀποδόσεως. [Ὥστε (ἐφ᾽ ὧιτε) ἱερὸν εἶμεν] *Φάνην καὶ ἀνέφαπτον ἀπὸ* [πάντων, καθὼς ἐπίστευσε τὰν ὠνὰν] *Φάνης τᾷ Ἀθάνᾳ τᾷ Ἰλιάδι*, ὡς GDI 1951· 1968· 1977. Εἰς τὰς περισσοτέρας δελφικὰς ἀπελευθερώσεις κατ᾽ ἀντίστροφον τάξιν προτάσσεται τῆς συμπερασματικῆς προτάσεως (ὥστε... εἶμεν) ἡ αναφορική (καθὼς ἐπίστευσε), ὡς GDI 1878· 2033· 2130· 2140, 11 κ.ἑ.: *καθὼς ἐπίστευσε Σωπάτρα τῷ Θεῷ τὰν ὠνάν, ἐφ᾽ ᾧτε ἐλευθέρα εἶμεν καὶ ἀνέφαπτος ἀπὸ πάντων τὸν πάντα βίον.*

Στ. 9 [Δα]*μοκρίτο*[υ] κατὰ γενικήν, πατρωνυμικόν, διότι πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχει χῶρος δι᾽ ἓν ὄνομα· δὲν νομίζω, ὅτι οἱ βεβαιωτῆρες θὰ ἦσαν περισσότεροι τῶν δύο. Δαμόκριτος ἄνευ ἐθνικοῦ, προδήλως Φυσκεύς, μάρτυς, GDI 2097 [1] (Δελφῶν τοῦ 137/6 περ. π. Χ.)· *Ξενοκράτη*[ς]· τὸ ἐθνικὸν δὲν διεσώθη, ἀποκλείεται ὅμως νὰ εἶναι Φυσκεύς, διότι ἀντιδιαστέλλεται ἀπὸ τὸν Φυσκέα Δαμόκριτον.

Στ. 10 *Καλλίστρατος*· Καλλίστρατος Φυσκεὺς IG IX 1, 226 (Δρυμαίας) περὶ τὸ 170 π.Χ.· Καλλίστρατος Δαμοκρίτου ἀναντιρρήτως Φυσκεύς, διότι συναναγράφεται μετ᾽ ἄλλων γνωστῶν Φυσκέων GDI 1842, Δελφῶν περὶ τὸ 165-160 π. Χ.· Καλλίστρατος Φυσκεὺς FD III 3, 49 [2] τῆς VI ἱερατείας (153/2-144/3 π. Χ.)· εἷς Καλλίστρατος, Φυσκεὺς πιθανῶς, μάρτυς, BCH, XXII 1898, 356, ἀρ. 1 (Φύσκου)· Καλλίστρατος Lerat, ἔ. ἀ. I, 135. — *Τιμαγ*[-όρας; -ορος; -ένης;] ἄγνωστος ἄλλοθεν.

Στ. 11 *Ἀντιγενείδας* (ἀνωτ. ἀρ. 3, στ. 1).— *Λυκίδας*· ἴσως ὁ προφανῶς Φυσκεὺς Λυκίδας Σωκρατίδα, φύλαξ τῆς ὠνῆς, GDI 1842 πρὸς τὸ 165-160 π.Χ. — *Ξενο*—· ἴσως πρέπει νὰ συμπληρωθῇ Ξενοκράτης Πανταινέτου ἢ Ξενόλαος, Φυσκεὺς προφανῶς GDI 2097 (Δελφῶν) τοῦ 137/6 π.Χ., ἢ Ξενότιμος Πανταλέωνος Φυσκεύς, μάρτυς, GDI 2137 [3] (Δελφῶν) τοῦ 139/8 π. Χ.· Ξενότιμος, μάρτυς IG IX 1, 351· Ξενότιμος Φυσκεὺς FD III 3, 49 τῆς VI ἱερατείας.

Στ. 12 *Δεξίθεος*· Δεξίθεος, ἀναντιρρήτως Φυσκεύς, Wilhelm, Beitr. 121 (Φύσκου) χρονολογουμένη πρὸ τοῦ 166/5 π. Χ. Τὴν ἐν Δελφοῖς οἰκίαν τοῦ Δεξιθέου [4] Φυσκέος παρεχώρησεν ὁ Μάνλιος Ἀκίλιος τὸ 191/0 π. Χ. εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὴν πόλιν τῶν Δελφῶν.—*Ἀνάξανδρος*· ἄγνωστος ἄλλοθεν. — *Πανταί*[νετος]· Πανταίνετος Φυσκεύς, φύλαξ τῆς ὠνῆς, BCH, XXII 1898, 357, ἀρ. 2 (Φύσκου)· Πανταίνετος Φυσκεύς, μάρτυς, FD III 1, 565 [5] περὶ τὸ 150 π. Χ.· Πανταίνετος [6] Φυσκεύς, ἀγωνοθέτης, FD III 2, 214 τοῦ 134/3 π. Χ. Υἱός του ὁ Ξενοκράτης Πανταινέτου, ἄνευ ἐθνικοῦ, μάρτυς, GDI 2097 τοῦ 137/6; π. Χ.

1 Chron. delph. L 74.
2 Chron. delph. L 51.
3 Chron. delph. L 60.
4 BCH, LVI 1932, 3, 48 (Roussel).
5 Chron. delph. L 49.
6 Daux, Delphes, 633.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Στ. 13 *Δαμοκλείδας Δαμοκλείδα*· υἱὸς ἴσως τοῦ Φυσκέος προφανῶς Δαμοκλείδα GDI 2097[1] (Δελφῶν) τοῦ 137/6 περ. π. Χ.

Στ. 14 *-κλῆς*· ἴσως ὁ Πολυκλῆς ἄρχων ἐν Φυσκέοις GDI 1842 (Δελφῶν) περὶ τὸ 165-160 π. Χ. Εἶναι προγενέστερος ὁ Φυσκεὺς Δαμοκλῆς, πατὴρ τῶν Μενεδάμου GDI 1987 (Δελφῶν) τοῦ 175/4 π. Χ., Κριτοδάμου GDI 1854 (Δελφῶν) τοῦ 167/6 π. Χ. καὶ Ζεύξιδος GDI 1842 (Δελφῶν) περὶ τὸ 165-160 π. Χ. — *Μικκίνας*· Μικκίνας, μάρτυς, προφανῶς Φυσκεὺς GDI 2097 (Δελφῶν) 137/6 περ. π. Χ. — *Πολέμαρχος*· βλ. ἀνωτέρω ἀρ. 4, στ. 12.

Στ. 15 *Φίλανδρος*· ἄγνωστος ἄλλοθεν· — *Εὐθύδαμος*· Εὐθύδαμος[2] Φυσκεύς, ἀγωνοθέτης, GDI 1878 (Δελφῶν) τοῦ 162/1 π.Χ.· Εὐθύδαμος, μάρτυς, προφανῶς Φυσκεὺς BCH, XXII 1898, 355, ἀρ. 1 (Φύσκου) ἐπὶ ἀγωνοθέτου Καλλ[ικράτεος;][3]

8

Πλὰξ ἐξ ἀσβεστολίθου ἀποκεκρουμένη τὴν κάτω δεξιὰ γωνίαν (εἰκ. 6, μήκ. 1.05 μ., ὕψους 0.60 μ., πάχ. 0.27 μ., ἐνεπίγραφος ἐπιφάνεια πλ. 0.325 μ., Μ. 0.74 μ. εἰς τοὺς πρώτους στίχους καὶ 0.71 μ. κάτω)· ἐπὶ τῆς δεξιᾶς στενῆς πλευρᾶς ἀναθύρωσις 0.06 μ. Εὑρέθη τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1950 παρὰ τοῦ Ἐλ. Παναγιωτοπούλου εἰς θέσιν Ἅγ. Γεώργιος εἰς Συκιοῦλα. Ἀργότερον κατεστράφη παρὰ χωρικοῦ· τεμάχια αὐτῆς μετεφέρθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Λ. Τσιώτα ἐν Μαλανδρίνῳ.

Ἀγωνοθετέ[ον]τος τῶν Λοκρῶν Εὐθυδά[μο]υ τοῦ Εὐξι
τέλεος Τρειτέος, μηνὸς πέν(π)του, ἀπέδοτο Ὠφελίων
Ὠφελίωνος Φυσκεὺς τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι σῶμα ἀνδρεῖ
ον, ὧι ὄνομα Φιλέταιρος, τὸ γένος οἰκογενές, ἐπ' ἐλευθερίαι,
τιμᾶς ἀργυρίου ΜΜΜΜ. *Βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν νόμον Ἀρμενισᾶς Κρι*
τολάου Φυσκεύς. Παραμενέτω δὲ Φιλέταιρος παρὰ Ὠφελίωνα ποι
ῶν τὸ ἐπιτασόμενον, ἕως κα ζῆι Ὠφελίων. Εἰ δέ κα μὴ παραμένηι ἢ μὴ
ποιῆι τὸ ἐπιτασόμενον ἤ ἄλλο τι, ἃ δέη Ὠφελίων, ἐξουσίαν ἐχέ
τω Ὠφελίων ἐπιτειμέων Φιλέταιρον, καθ' ὅν κα θέλη τρόπον
καὶ ἄλλον, ὅν κα κελεύη Ὠφελίων. Ἐπεὶ δέ κα τελευτάσηι Ὠφελί
ων, ἱερὸς καὶ ἀνέφ(α)π(τ)ος καὶ ἐλεύθερος ἔστω Φιλέταιρος. Τὰν ὠ
νὰν φυλάσσοντι οἱ ἄρχοντες Ξενέας Κλεάνδρου, Λάμιος Ἀρ
χύλου. Μάρτυροι Πασέας Λυσιμάχου, Ξενότιμος Ἄνδρωνος,
Ἀρίστων Λύκωνος, Ἀρίστων Νικοβούλου, Τιμόμαχος Νικάν
δρου, Τηλέμαχος Εὐσόφου.
Χειρόγραφον Ἀρμενισᾶ τοῦ Κριτολάου Φυσκέος. Γέγονα βε
βαιωτὴρ κατασταθεὶς ὑπὸ Ὠφελίωνος τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι σώ
ματος τοῦ ἐν τᾶι ὠνᾶ. Γεγόναμεν μάρτυροι οἱ ἐν τᾶι ὠνᾶι.

1 Chron. delph. L 74.
2 Chron. delph. L 37.
3 DAUX, Delphes, 633· LERAT, Les Locriens, II, 132, σημ. 1.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

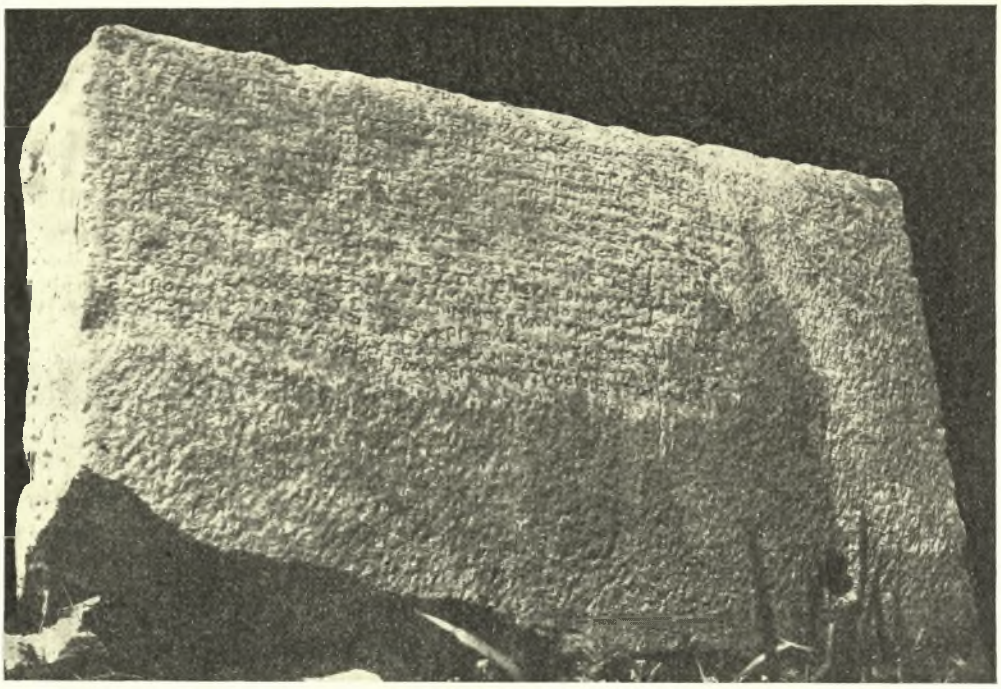

Εἰκ. 6. Ἀπελευθερωτικὴ ἐπιγραφὴ ἐκ Φύσκου ἀρ. 8.

Στ. 1 *Τρειτέος*· ἐθνικὸν *Τριτεὺς* ὁ καὶ *Τριτὶς* ἡ παρὰ Θουκ. Γ΄, 101 ὑπὸ τὴν παραλλαγὴν *Τριταιέας* καὶ *Τριτοιέας* (μόνον τὸ χειρόγραφον CG).

Ἡ λοκρικὴ πόλις *Τριτέα*[1] ἢ *Τρίτεια* κειμένη κατὰ Στεφανον τον Βυζαντιον (ἐν λ.) *μεταξὺ Φωκίδος καὶ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν*, ἦτο ὅμορος τοῦ Χαλείου, ὡς ὑπονοεῖται ἐκ τῆς συνθήκης μεταξὺ Χαλειέων καὶ Τριτέων SEG II, 293. Προὐτάθη ἡ ταύτισίς της πρὸς τὴν Ἁγίαν Εὐθυμίαν (Oldfather RE ἐν λ. μὴ ἐπιτυχής), πρὸς τὴν Σεγδίτσαν (Παππαδακις[2], ἀπαράδεκτος) καὶ πρὸς τὰ Πεντεόρια (Lerat[3], πιθανή).

Ὁ ἀγωνοθέτης *Εὐθύδαμος Εὐξιτέλεος Τρειτεὺς* εἶναι υἱὸς τοῦ Εὐξιτέλους Τριτέος, φύλακος τοῦ ἀντιγράφου τῆς ὠνῆς GDI 2028 (Δελφῶν) ἐπὶ ἀγωνοθέτου τῶν Λοκρῶν Λύκωνος[4] τοῦ Λυκέα ἐπὶ τῆς VI ἱερ. 153/2 - 144/3 π. Χ. Ὁ λοκρικὸς μὴν *Πέμπτος* ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν δελφικὸν Ποιτρόπιον[5].

Ὁ ἀποδότης *Ὠφελίων Ὠφελίωνος Φυσκεύς* (στ. 2· 6· 7· 8· 9· 10· 11· 17), οἱ ἄρχοντες *Ξενέας Κλεάνδρου* καὶ *Λάμιος Ἀρχύλου* (στ. 12), οἱ μάρτυρες *Πασέας Λυσιμάχου* (στ. 13), *Ἀρίστων Νικοβούλου, Τιμόμαχος Νικάνδρου* (στ. 14) καὶ *Τηλέμαχος Εὐσόφου* (στ. 15) ἄγνωστοι ἄλλοθεν.

Στ. 12. Ἐκ τῆς GDI 1842 τοῦ 165 - 160 π. Χ. καὶ τῆς GDI 2097 τοῦ 137/6; π. Χ. γνωρίζομεν ἕνα μόνον ἄρχοντα ἐν Φυσκέοις.

1 RE VII 241 - 3 (Oldfather)· Lerat ἔ.ἀ. I, 51-52. I, 211.
2 ΑΔ 1920 – 21, 148.
3 BCH, LXXI – LXXII 1947 – 48, 67· Les Locriens,
4 Chron. delph. I, 46.
5 FD III 1, 565 καὶ 3, 20.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Στ. 13 ὁ *Ξενότιμος Ἄνδρωνος* εἶναι υἱὸς τοῦ Ἄνδρωνος (Φυσκέος) IG IX 1, 351, μάρτυρος μετὰ τῶν Ξενοτίμου (ἀρ. 7), Κρινία (ἀνωτ. σ. 57), Στρατάγου (ἀνωτ. σ. 56), Πολεμάρχου (ἀρ. 4, στ. 12), Ἀντιγενείδα (ἀρ. 3 στ. 1).

Στ. 14 *Ἀρίστων Λύκωνος*· Ἀρίστων Λύκ[ωνος] Φυσκεὺς IG IX 1, 352, ὡς ἀνεθεωρήθη παρὰ WILHELM, Beitr. 122. Ὑπὸ τὸ ὄνομα *Λύκων* παρεδόθησαν ἐπιγραφικῶς τρεῖς Φυσκεῖς: ὁ Λύκων Φυσκεύς, ἀγωνοθέτης τὸ 166/5 π. Χ. SEG III, 431 (Φαιστίνου) καὶ μάρτυς GDI 1851 (Δελφῶν) ὁ Λύκων Λυκέα Φυσκεύς, ἀγωνοθέτης· GDI 2019· 2028 (Δελφῶν) VI ἱερ. περὶ τὸ 153/2 - 144/3 π. Χ. καὶ μάρτυς GDI 1851· 2137 καὶ ὁ Λύκων, πατὴρ τῆς Φυσκίδος Ἁγησιβούλας GDI 2097 (137/6 περ. π. Χ.)· πιθανῶς Φυσκεὺς ὁ Λύκων Διοίτα IG IX 1, 352 (Φύσκου).

Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι γενεᾷ ὑστέρα τῶν GDI 2019 καὶ 2028 τοῦ 153 - 150 π. Χ., (ἢ τῆς GDI 1851 τοῦ 166/5 π. Χ.)· δὲν εἶναι νεωτέρα τοῦ 125 π. Χ.

Ἐὰν ὁ βεβαιωτὴρ *Ἀρμενισᾶς Κριτολάου Φυσκεύς* (στ. 5) εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Ἀριστοφύλου Κριτολάου Φυσκέος GDI 2019 μεταξὺ 153/2 καὶ 144/3 π. Χ., ἡ χρονικὴ τοποθέτησις τῆς ἐπιγραφῆς περιορίζεται μεταξὺ 150 καὶ 130 π. Χ.

Στ. 16 *Χειρόγραφον Ἀρμενισᾶ τοῦ Κριτολάου. Γέγονα βεβαιωτὴρ κατασταθεὶς* κλπ.· ὅμοια ἐν τῇ διατυπώσει παραδείγματα εἶναι συχνὰ εἰς τὰς ἀπελευθερώσεις τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων, ὡς FD III 6, 19· 34· 36· 47· 50· 53· 107· 116· 121· 122 κ. ἄ.

9

Λοξότμητος βάσις ἐκ λευκάζοντος ἀσβεστολίθου, ἀποκεκρουμένη κατὰ τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν πλευρὰν (εἰκ. 7) ὕψους 0.17 μ.· σῳζομένου μήκους μεγίστου 0.38 μ., πάχους μεγίστου 0.38 μ.· ὕψος γραμμάτων 0.011 μ., διάστιχον 0.005 μ. Εὑρέθη τὸ 1950 ὑπὸ Μιχαὴλ Κατράπα εἰς θέσιν Πεζούλια, Συκιούλα καὶ μετεφέρθη παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκίαν του ἐν Μαλανδρίνῳ.

υἱοῖς καὶ
— — το]ῖς *ἐγγόνοις τοῖς αὐτ*[- οῦ ; - ῶν ; — —
— — —]*ορον Τιμαγόρα Ἀρμέ*[νου — —
— — —]*ον καὶ ἀπὸ τούτου γιν*[όμενα — —
— — —]*ον καὶ τῶν συνθυτῶν* — —
—]ΕΙΙΙ *ἐν στύλοι τὰ γενόμε*[να — —
— *καὶ τὰ Ἐπανοκάτου(;) περιτυ*[γχάνοντα ; — χόντα ; — —
δέ]*νδρεα, ὁμοίως δὲ καὶ ἄμπελ*[ον — —
—]*ον καθὼς ἐπεσ* ⟨ΙΤ⟩ (τρ)*ωται* Ε[— —
— *καθὼς ἀνέθηκε Τιμαγ*[όρας — —

Εἰκ. 7. Ἐπιγραφὴ ἐκ Φύσκου ἀρ. 9.

Κατὰ μῆκος τῆς ἐμπροσθίας πλευρᾶς τῆς ἐπιφανείας ἑδράσεως ἀναθύρωσις 0.138 μ. - 0.14 μ.· ἐκ τοῦ ὑπολειπομένου πλάτους τῆς ἀναθυρώσεως 0.115 - 0.12 μ. ὑπολογίζω εἰς 0.015 μ. - 0.02 μ. τὸ ἐλλεῖπον ἀπότμημα τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς.

Ἐπειδὴ ἐλλείπει μέγα τμῆμα τῆς ἐπιγραφῆς δεξιά, δυσκολώτατον ἀποβαίνει νὰ συλλάβωμεν τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιγραφῆς. Ἀκατόρθωτον θεωρῶ τὴν συμπλήρωσιν δύο συνεχῶν στίχων.

Ἐκ τῆς συσχετίσεως πρὸς ἐπιγραφάς[1], εἰς ἃς ἀναγράφονται αἱ περισωθεῖσαι καὶ ἐπὶ τῆς πρὸς ἐξέτασιν ἐπιγραφῆς λέξεις, εἰκάζω, ὅτι εἰς Τιμαγόραν Ἀρμένου ἢ δεῖνα καὶ τοὺς ἀπογόνους του διὰ τὴν ἐπιμέλειαν ἢ ἀνάθεσιν ὑπ᾽ αὐτοῦ εἰς μὴ διασωθεῖσαν ἐπὶ τοῦ λίθου θεότητα (καὶ τοὺς συνθύτας πιθανῶς) ἀμπέλου καὶ ἀγροῦ μετὰ τῶν ἐνόντων δένδρων καὶ πιθανῶς διὰ τὴν ἐπιμέλειαν στρώσεως κλινῶν καὶ διακόσμησιν τραπεζῶν θυσιῶν ἀπονέμεται τιμητικὴ διάκρισις.

Ἀρχικῶς ἡ λέξις συνθύται[2] σημαίνει τοὺς συνθυσιαστάς[3], τοὺς λαμβάνοντας μέρος εἰς θυσίαν, ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν πόλεων ἢ δήμων τοὺς ἀπεσταλμένους[4] νὰ προσφέρουν θυσίας κοινὰς μετ᾽ ἄλλων πόλεων ἢ δήμων εἰς τὴν θεότητα καὶ ὑπηρετοῦντας δημόσιον λειτούργημα Απολλοδ. II 7, 2: *αὖθις δὲ τῆς τρίτης ἰσθμιάδος τελουμένης Ἠλείων τοὺς Μολιονίδας πεμψάντων συνθύτας ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας τούτους Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν*. Ὁ συνθύτης καθίσταται συνώνυμος τῆς λέξεως θεωρός, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ γραμματικοῦ Μοιριδος p. 185: *θεωροὶ οἱ τὰς θυσίας ἀπάγοντες εἰς τὰ κοινὰ ἱερὰ καὶ τὰ μαντεῖα Ἀττικῶς, θεαταὶ ἢ συνθύται Ἑλληνικῶς*. Πρὸς ὑποδοχὴν αὐτῶν ὡρίζοντο θεωροδόκοι IG IV 679, 14 κ.ἑ. (Ἑρμιόνης, 2ου π. Χ. αἰ.): *καταστᾶσαι δὲ καὶ θεαροδόκον, ὅσ|τις ὑποδέξε*[ται τοὺ]ς [πα]*ραγινομέ|νους συνθύτας ἐπὶ τὰν θυσίαν | τῶν χθονείων*.

Ὁ Σπένδων ἐκ Σπάρτης παρὰ τοὺς ἄλλους τιμητικοὺς τίτλους του ἀναγράφεται, ὅτι ἐστάλη IG V 1, 47, 4: *συνθύτ*[ας] *ἰς Ῥόδον*. Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν

1 Συγγενὴς ἡ Syll.[3] 1097 (Ἀθηνῶν): [Ο]*ἱ ὀργεῶνες ἐμίσθωσαν τὸ ἱερὸν το*[ῦ] *Ἐγρέτου Διογνήτῳ Ἀρκεσίλου Μελιτεῖ... Ἐπιμελήσεται δὲ καὶ τῶν δένδρων τῶν ἐν τῷ ἱερῷ πεφυκότων.... Ὅταν δὲ θύωσιν οἱ ὀργεῶνες τῷ ἥρωι τοῦ Βοηδρομιῶνος, παρέχειν Διόγνητον τὴν οἰκίαν, οὗ τὸ ἱερόν ἐστιν, ἀνεῳιγμένην καὶ στέγην καὶ τὸ ὀπτάνιον καὶ κλίνας καὶ τραπέζας εἰς δύο τρίκλινα.*

2 Daremberg-Saglio, V 258 b (Lécrivain)· RE IV 1462-3 (Poland)· F. Poland, Geschichte des griechischen Vereinswesens, 34.

3 Poland, ἔ ἀ. 255· RE αὐτ.

4 Maass, Orpheus 1895, 28, σημ. 4.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Ἰοβάκχων Syll.[3] 1109, 134 ἡ *συνθυσία* προφανῶς ἀνήκει εἰς τὰ τιμητικὰ λειτουργήματα. Ὅμοιοι CIG 2762 (Ἀφροδισιάδος Καρίας): *Ὁ δῆμος τῆς λαμπροτάτης Ἀφροδεισιέων πόλεως τὸν λαμπρότατον δῆμον Ἀπολλωνιατῶν τῶν ἀπὸ Σαλβάκης συνθύσαντα ἐπὶ τῆι δεδομένηι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος δωρεᾶι·* CIG 2761· 2763–5· BCH, XLIV 1920, 251, ἀρ. 10, 25 κ.ἑ. (Πτῴου, BIZARD): *πόλεις αἴδε συνέθυσαν· Θηβαίων· ἄρχοντες οἱ ἐπὶ ταῖς θυσίαις. Θεσπιέων... Ὀρχομενίων... Λεβαδέων... Κωπαίων... Βουμελιτιέων·* BCH, XIV 1890, 182, ἀρ. 19 (Πτῴου, HOLLEAUX): *συνέθυσαν δὲ καὶ οἱ ἐξαποσταλέντες ὑπὸ τῶν πόλεων·* FD III 2, 50, 5· BCH, XXVIII 1904, 351, ἀρ. 6, 6 κ.ἑ. (Ἱεροῦ Διὸς Παναμάρου Καρίας, COUSIN): *ἔπεισεν τὸν σύμπαντα δῆμον εἰς τ*[ὸ]| *τὰς θυσίας ἐπιφανεστέρας καὶ μείζονας συντελεῖν, ἐπελθών τε ἐπί τινας δήμους ἔπεισε καὶ ἐκείνους συνθύειν.*

Οἱ συνθύται ὡς θίασος, σύνοδος, συνιστῶντες θρησκευτικὴν ἑταιρείαν ἢ ἀδελφότητα ὡς θιασῖται ἐθυσίαζον ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν θεότητα, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἢ ἀπὸ θνητῶν ἐλάμβανον τὴν ἐπωνυμίαν ὡς -σταί (Ἀριστιασταί, Ἀφροδισιασταί, Ἀθηναϊασταί, Ροδιασταὶ ἐπιδαμιασταί) καὶ -ειοι (Ἡσιόδειοι, Φιλετήρειοι) συναγόμενοι εἰς τὸ θρησκευτικὸν κέντρον των, συνήθως εἰς ὡρισμένον ἀνοικτὸν χῶρον ἀφιερωμένον εἰς τὴν λατρείαν τῆς προστάτιδος θεότητος (IG VII 1785: *ὅρος τᾶς γᾶς τᾶς ἱαρᾶς τῶν συνθυτάων·* IG VII, 1790: [τὰν γ]*ᾶν* [ἀ]*νέθε*[ικε Φιλ]*έτηρο*[ς] ... *τῆς Μ*[ώ σ]*ης κὴ τῦς συνθύτης... ἱαρὰν εἶμεν*). Μαρτυροῦνται τοιοῦτοι συνθύται συχνότατα εἰς τὴν Βοιωτίαν· ἀκμάζουν εἰς τὴν Τανάγραν ἀπὸ τοῦ 3ου αἰ. π. Χ. IG VII, 553: *τοὶ συνθ*[ύ]*τη... ἀν*[έθ]*ιαν* καὶ ἐπίσης τὸν 2ον αἰ. IG VII, 689: [τοῦτ]*ον ἔθα*[ψαν οἱ σ]*υνθύται·* τῶν συνθυτῶν αὐτῶν δὲν περιεσώθη τὸ ὄνομα. Ἐνδιαφέρων εἶναι ὁ θίασος εἰς ἐπιτύμβιον ἐπιγραφὴν ἐκ τῆς περιοχῆς τῆς Τανάγρας (Βαθύ) AM, XXXI 1906, 434 (HERKENRATH): *Εὐκλίδας· | οὗτον ἔθαψαν | τὺ σουνθούτη τὺ Ἀριστι|αστὴ κὴ Ἀφροδισιαστὴ| κὴ τὺ φαρατρίτη·* τὸν Εὐκλίδαν ἔθαψαν ἐν πολέμῳ οἱ συνθύται, οἱ ἑταῖροι δύο[1] ἰδιαιτέρων θιάσων — παρὰ τὴν παράλειψιν τοῦ ἄρθρου πρὸ τοῦ Ἀφροδισιασταί — τιμῶντες προφανῶς τὴν Ἄρτεμιν Ἀρίστην καὶ τὴν Ἀφροδίτην καὶ μετ' αὐτῶν οἱ συμπολεμισταὶ φαρατρίτη[2]. Εἰς τὰς Θεσπιὰς εὑρέθη ὁ ὅρος τῆς ἱερᾶς γῆς, τοῦ θρησκευτικοῦ κέντρου τῶν Μουσῶν τῶν Ἡσιοδείων[3] συνθυτῶν ὀνομασθέντων ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος IG VII, 1785: *Ὅρος τᾶς | γᾶς τᾶς* [ἱα]*ρᾶς τῶν σ*[*υν*]*θυτάων τᾶμ Μωσά*[ων τῶ]ν *Εἰ σιοδείων·* ἄλλοι ἐπονομάζονται Φιλετήρειοι (ἢ Φιλετηρεῖες) ἐκ τοῦ Περγαμηνοῦ βασιλέως Φιλεταίρου Α΄[4] ἀφιερώσαντος γᾶν, ἔκτασιν πρὸς τέλεσιν τῆς λατρείας τῶν Μουσῶν καὶ εἰς αὐτοὺς IG VII, 1788· 1789· 1790: [Τὰν γᾶ]*ν* [ἀ]*νέθε*[ικε· [Φιλ]*έτηρος* [Ἀ]*ττά*[λω Π]*εργαμεὺς τῆς Μ*[ώ σ]*ης κὴ τῦς συνθύτης τοῖ*(ς) | [Φ]*ιλετηρείεσσι ἱαρὰν* [ε]*ἶμεν τὸμ πάντα χρό*[ν]*ον*. Ὁ πρὸ πολλοῦ ἀποθανὼν Ἡσίοδος δὲν ὑπῆρξεν ὁ ἱδρυτὴς ἢ ὁ πρόεδρος[5], ἀρχηγὸς τῶν

1 Ὁ ZIEBARTH, Jahresbericht über die Fortschritte der klassischen Altertumswissenschaft, CLXXIV, 134 ἀποκρούει τὸν διαχωρισμὸν εἰς δύο διακεκριμένους θιάσους.

2 Πολεμικὸς θίασος ὡς IG VII, 2714 (Ἀκραιφίου): *φαρετριτάων... σφενδονατάων.*

3 DITTENBERGER, Syll.[3] 1117, σημ. 2.

4 DITTENBERGER, αὐτ. σημ. 1.

5 POLAND ἔ. ἀ., 74: «Während nämlich die eine Gruppe der συνθύται von Thespiae sich dem grossen

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

ἐπωνύμων συνθυτῶν· διὰ τὴν δωρεὰν τοῦ ζῶντος βασιλέως Φιλεταίρου πιθανὸν νὰ ἔλαβον ὡς τιμητικὴν τὴν ἐπωνυμίαν ἐξ αὐτοῦ. Εἰς Θήβας συναντῶμεν συνθύτας τὸν 3ον αἰ. π. Χ. IG VII, 2463 = AM, XXXIII 1908, 212 (Κεραμοπουλλος): τ[οὶ] *συν*[*θύ*]*τη 'Αθαναϊαστῆ* (;) *ἀνέθιαν* καὶ ἀκολουθεῖ κατάλογος 20 μελῶν.

Συμφώνως πρὸς ἐπιγραφὴν τῆς συνοικίας Πλάκας τῶν 'Αθηνῶν 104 συνθύται πρὸς τιμὴν τοῦ Διὸς Κεραιοῦ [1] καὶ "Ανθα [2], θεότητος συγγενοῦς πρὸς τὸν Διόνυσον, ἵδρυσαν Γυμνάσιον [3], ὄχι ἁπλοῦν χῶρον ἀσκήσεων, BSA, III 1897, 106 (Anderson): *Συνθύται* [4] *οἱ κατασκευασάντες τὸ γυ*|*μνάσιον Διὶ Κεραιῶι καὶ "Ανθαι*· εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν κατεσκευάσθη τὸ Γυμνάσιον «διὰ τῆς συνδρομῆς ὡρισμένων μελῶν, ἴσως, τῆς ἑταιρείας πρὸς χρῆσιν τοῦ ὅλου σώματος πρὸς τιμὴν τοῦ Διὸς Κεραιοῦ καὶ "Ανθα, προφανῶς διότι αἱ θεότητες αὐταὶ ἐλατρεύοντο παρὰ τοῦ σωματείου. Κατεσκευάσθη, ἐννοεῖται, εἰς τὸ τέμενος τὸ ἀφιερωμένον εἰς τὴν λατρείαν αὐτῶν τῶν θεοτήτων καὶ ἀποτελοῦν τὸ θρησκευτικὸν κέντρον τῆς κοινότητος» [5]. Οἱ ἐν τῇ ἀττικῇ ἐπιγραφῇ IG III, 3841 συνθύται δὲν εἶναι βέβαιον, ἂν ἀνήκουν εἰς θίασον.

'Εκτὸς τῆς Βοιωτίας καὶ 'Αθηνῶν ὁ θίασος τῶν, ἀρχικῶς μὴ Ροδίων, *συνθυτῶν Ροδιαστῶν, οἷς ἁ ἐπιδαμία δέδοται* καθιέρωσαν ἑορτὴν [6] πρὸς λατρείαν τῆς Θεᾶς Ρόδου εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης των διὰ τὴν δοθεῖσαν ἐπιδημίαν IG XII 1, 157: *Φιλοκράτευς 'Ιλιέως, ὧι ἁ ἐπιδημία δέδοται... τετιμαμένου ὑπὸ συνθυτᾶν Ροδιαστᾶν ἐπιδαμιαστᾶν* [7]. Καὶ εἰς ἄλλην Ροδιακὴν ἐπιγραφὴν [8] ἀναγράφονται συνθύται.

Στ. 2 εἰς - - *ορον* καταλήγει οὐσιαστικὸν ἢ ἐπίθετον· [ὅμ]*ορον*, μᾶλλον, θὰ συμπληρωθῇ. 'Εὰν ἦτο κατάληξις κυρίου ὀνόματος ["Εφ]*ορον*, [Εὔχ]*ορον*, [Εὔπ]*ορον*, πατρωνυμικόν του θὰ εἶχε τὸν Τιμαγόραν ἀχώριστον (στ. 9) ἀπ' αὐτοῦ.

Dichter *συνθύται τᾶμ Μωσάων οἱ Εἰσιόδειοι* bennent, so heissen andere *συνθύται Φιλετηρεῖες*. Weder der längstverstorbene Dichter noch der lebende Fürst waren doch sicherlich Gründer, Reformator oder Vorsitzender des betreffenden Vereines, sondern, um beide und zugleich sich selbst zu ehren, benannte man die Vereine nach ihnen, - es ist noch sehr fraglich, wie lange - so wie man heute Ehrenmitglieder ernennt».

1 Anderson, BSA, III 1897, 110· F. Solmsen, Rhein. Museum, LIII 1898, 158.

2 Poland, ἔ.ά. 213: Der offenbar erst von Böotien nach Athen gebrachte Anthas ist eine dem Dionysos verwandte Gestalt· Anderson, ἔ.ά. 110-1.

3 Κατὰ τὸν Poland, ἔ.ά. 467 δὲν σαφηνίζεται, ἂν σημαίνῃ ἐπίσημον οἰκοδόμημα ἢ ἁπλῶς χῶρον ἀσκήσεων: «Nur einmal finden wir ein Gymnasium bei einem Verein des älteren Typus: bei den böotischen Synthyten, ohne dass wir freilich angeben können, ob es sich bei dieser Gründung um ein öffentliches Gebäude oder um eine besondere Übungsstätte handelt.

4 'Ο Wilhelm, ÖJh., VIII 1905, 279 καὶ S.-Berichte Akademie Wien 1915, CLXXIX 13, χρονολογῶν τὴν ἐπιγραφὴν τὸ 125 π. Χ., ἐπειδὴ οἱ ἀναγραφόμενοι συνθύται ἔχουν βοιωτικὰ ὀνόματα καὶ ἡ λατρεία τῶν θεοτήτων εἶναι γνωστὴ ἐκ Βοιωτίας, δέχεται - πρβ. καὶ Poland, RE ἔ. ά. καὶ Ziebarth, Aus dem griechischen Schulwesen² 72 - τὴν βοιωτικὴν προέλευσιν τῆς ἐπιγραφῆς ἢ τὴν βοιωτικὴν καταγωγὴν τῶν συνθυτῶν στηριζόμενος εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ Anderson, ἔ.ά. 109: «it seems probable that the original nucleus of the guild consisted, not of native Athenians, but foreigners resident in Athens; and that these foreigners were Boeotians».

5 Anderson, ἔ. ά. 109.

6 Poland, ἔ.ά. 63: «zur Erinnerung an ihre Ansiedlung in Rhodos und den seit dieses Zeit datierenden Aufenthalt (*ἐπιδαμία*) ein entsprechendes Fest feierten.

7 Foucart, BCH, XIII 1889, 365: Les *ἐπιδαμιασταί* sont les étrangers qui avaient obtenu l' *ἐπιδημία*, ce qui explique leur reconnaissance particulière pour la déesse Ρόδος qui avait donné son nom au pays où ce privilège leur avait été accordé.

8 'Ο Hiller v. Gaertringen, AM, XXV 1900, 110 ἀρ. 108, 7 ὑποθέτει, ὅτι θὰ ἥρμοζεν ἡ συμπλήρωσις *Ροδιαστᾶν ἐπιδαμιαστᾶν*.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Στ. 2 Ἀρμέ[νου]· σπάνιον ὄνομα *Ἄρμενος* (Σκαρφεύς) FD III 1, 476 καὶ Syll.[3] 483· IG VII, 216· 229.

Στ. 3 [ἀγρ]*όν* ἢ [ἄμπελ]ον *καὶ ἀπὸ τούτου γιν*[όμενα]· τὸ *γιν*[όμενα] ἐπὶ τῆς σημασίας του παραγόμενα, συγκομιζόμενα, πρβ. Syll.[3] 344, 112: *τὰ ἐκ τῶν προσόδων γινόμενα.*

Στ. 5 τὰ ἴχνη τῶν γραμμάτων ἁρμόζουν εἰς ΕΙΝ· ἐπιβάλλουν τὴν συμπλήρωσιν [ἀναγράψ]*ειν*, ἀντὶ τοῦ συνήθους εἰς ἐπιγραφὰς *ἀναγράψαι.*— *ἐν στύλοι* ἀντὶ *ἐν στύλωι.*

Στ. 6 *Ἐπανοκάτης*· ὄνομα ἀμάρτυρον.

Στ. 8 ΕΠΕΣΙ⊤ΩΤΑΙ· τὸ 6ον γράμμα εἶναι ἀσφαλῶς Τ, τοῦ 5ου διακρίνεται κάθετος κεραία ἀνήκουσα εἰς Ρ· ἀναγνωστέον *ἐπέστρωται.* Ἀναφέρεται, πιθανῶς, εἰς τὴν στρῶσιν κλινῶν ἐν ταῖς θυσίαις ἢ τοῖς δείπνοις, ὡς: Syll.[3] 687 (Ἀθηνῶν): *ἔστρωσεν δὲ καὶ τὰς κλ*[ίνας..]*ει τῶν θυσιῶν ἐπιφανῶς*· IG II, 949 [ἱεροφάν]*της Νουφρά*[δου; - - - ἀνέγραψεν] *τοὺς ἐπιοφθ*[έντας τήν τε] *κλίνην στρῶσαι τῶι* [Πλούτωνι καὶ τὴν] *τράπεζαν κοσμῆσα*[ι κατὰ τὴν μαντείαν] *τοῦ Θε*[οῦ]· Syll.[3] 1022· CIA II, 305: *ἐπεμελήθη*[σα]*ν δὲ* [καὶ τῆς στρώσεως τῆς κλί]*νης καὶ τῆς κ*[οσ]*μή*[σεως τῆς τραπέζης]· Ὀδυσ. ξ 50: *ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα* (ἐπὶ τῆς κλίνης). Ηροδ. 6, 139: *Ἀθηναῖοι δὲ ἐν τῷ πρυτανηίῳ κλίνην στρώσαντες ὡς εἶχον κάλλιστα καὶ τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν πάντων παραθέντες* κλπ.

ΑΙΤΩΛΙΑΣ

ΚΑΛΛΙΟΥ

Ἐνεπίγραφος πλὰξ ἐκ λευκοῦ ἀσβεστολίθου (εἰκ. 8) ὕψους 0.46 μ., πλάτους 0.36 μ., πάχους 0.17 μ., ὕψ. γραμμ. 0.018 - 0.02 μ., τοῦ 5ου π. Χ. αἰ. Εὑρέθη πιθανῶς εἰς θέσιν Μάρμαρα ἐντὸς τοῦ φρουρίου τοῦ Καλλίου παρὰ τὸ Βελούχι - Λιδωρικίου καὶ ἔχει ἐντοιχισθῆ εἰς τὴν οἰκίαν Σπ. Τριανταφύλλου. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι γεγραμμένη στοιχηδόν.

Ἐν τὸ ἱερὸν
μὴ παρίμεν.
Εἰ δέ τίς κα
παρέρπῃ, ζα
μία τέτορες
στατῆρες.

Εἰκ. 8. Ἱερὸς νόμος ἐκ Καλλίου.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Παρίμεν· δωρικὸς τύπος IG IX 1, 129 (Ἐλατείας) καὶ Sitzungsberichte der Berliner Akademie der Wissenschaften 1927, 170 (Κυρήνης), *παρίμεναι*, ἀττ. *παριέναι*.

εἰ κά (ἰων. κέ, ἀττ. ἄν), ἀντὶ ἐάν, μεθ' ὑποτακτικῆς, ὡς *εἰ δέ κα παρβάλληται* (ἱερὸς νόμος ἐξ Ἀχαΐας ΑΕ 1908, 101).

Ζαμία, τέτορες δωρικοὶ τύποι, ἀττικοὶ *ζημία, τέσσαρες*.

Ἐν χρήσει ὁ αἰγινητικὸς σταθμητικὸς κανών, *στατῆρες*.

Δὲν εἶναι γνωστὸν τὸ ἱερόν· ὑποθέτω ὅμως, ὅτι δὲν εἶναι γενικὴ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσόδου εἰς αὐτό, ἀλλ' ὅτι ἀφορᾷ αὕτη μόνον τοὺς ἀμυήτους ἐπὶ ποινῇ τεσσάρων στατήρων, ὅπως εἰς τὸν ἱερὸν νόμον Δάματρος, Μεγάλων Θεῶν, Ἀπόλλωνος Καρνείου, Ἅγνας ἐξ Ἀνδανίας Μεσσηνίας IG V 1, 1390, 36 (Ziehen, Leges Sacrae II 1, 58) τοῦ 1ου π. Χ. αἰ.: *μηδὲ παρερπέτω οὐδεὶς ἀμύητος εἰς τὸν τόπον, ὅν κα περιστεμματώσωντι.* Ὁ ἱερὸς νόμος τῆς Δεσποίνης ἐν Λυκοσούρᾳ ὁρίζει τὸν ἱματισμὸν ἐν ἑορταῖς IG V 2, 514, 2-11 (Ziehen II 1, 63): *μὴ ἐξέστω | παρέρπην ἔχοντας ἐν τὸ ἱερὸν τᾶς | Δεσποίνας μὴ χρ[υ]σία ὅσα μὴ ἰν ἀνά|θεμα... μηδὲ | μύεσθαι κύενσαν μηδὲ θη|λαζομέναν.* Ὁ ἱερὸς νόμος ἐξ Ἀστυπαλαίας ἐμποδίζει τοὺς μὴ ἁγνοὺς νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ ἱερόν, ἀλλ' ἄνευ ποινῆς Ziehen II 1, 123: *ἐς τὸ ἱερὸν μὴ ἐσέρπεν, ὅστις μὴ ἁγνός ἐστι ἢ τελεῖ ἢ αὐτῶι ἐν νῶι ἐσσεῖται.*

ΦΩΚΙΔΟΣ

ΚΙΡΡΑΣ

Στήλη ἐπιτύμβιος ἐκ τεφροῦ ἀσβεστολίθου (πλάτους 0.41 μ., ὕψους μεγίστου 0.40 μ., πάχους μεγίστου 0.17 μ.) ἀπολήγουσα ἄνω εἰς ἀετωμάτιον ἀνάγλυπτον· κάτωθεν ἐλλιπής. Συνεκολλήθη ἐκ δύο τεμαχίων (εἰκ. 9). Εὑρεθεῖσα εἰς τὴν παρὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον οἰκίαν τοῦ Ἰωάν. Ἀθ. Κούκιου μετεφέρθη εἰς τὸ Μ. Δελφῶν (ἀρ. Εὑρετ. 7513).

Ἐπ' αὐτῆς εἶναι χαραγμέναι αἱ ἐπιγραφαί:

Λάμιε χρησστὲ χαῖρε (ὕψ. γραμμάτων ± 0.015 μ., τῶν ἀρχῶν τοῦ 2ου π. Χ. αἰῶνος).

Ὀλβία Πασιμέν[ους] (λοξῶς, ὕψ. γραμμάτων ± 0.022 μ., τοῦ 2ου μ. Χ. αἰ.· σίγμα ὀρθογώνιον).

Τὰ ὀνόματα ἄγνωστα ἄλλοθεν. Τὸ ὄνομα *Πασιμένης* σπάνιον πρβ. IG I², 370.

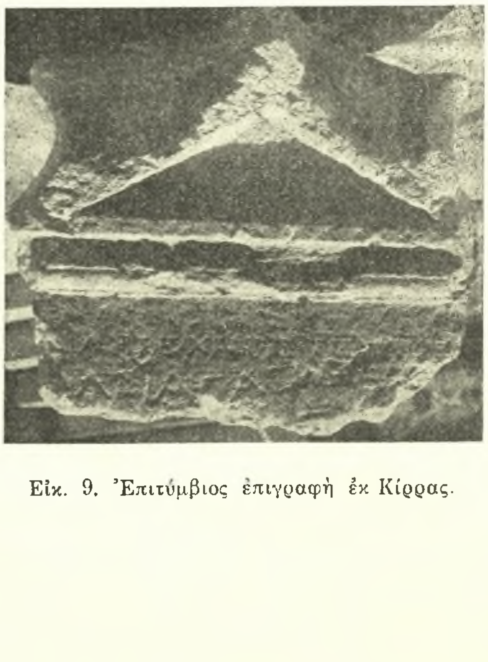

Εἰκ. 9. Ἐπιτύμβιος ἐπιγραφὴ ἐκ Κίρρας.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

ΑΝΤΙΚΥΡΑΣ

Πλὰξ ἐκ κροκαλοπαγοῦς ἀσβεστολίθου (ὕψ. 1 μ., πλάτ. 0.64 μ., πάχ. 0.33 μ., ὕψ. γραμμ. 0.04-0.05 μ.) ἀποκεκρουμένη κατὰ τὴν ἄνω δεξιὰ γωνίαν (εἰκ. 10). Ἐπὶ τῆς ἄνω στενῆς πλευρᾶς φέρει ὀπὰς πειοειδῶν συνδέσμων μετ᾿ αὐλάκων μολυβδοχοΐας καὶ ἐπὶ τῆς κάτω τόρμους γόμφων. Εὑρέθη κατὰ τὴν θέσιν Παλάτια ἐν Ἀντικύρᾳ τὸ 1950 ἐντετειχεισμένη εἰς ἀσβεστόκτιστον οἰκοδόμημα. Μετεφέρθη εἰς τὸ Μ. Δελφῶν (ἀρ. Εὑρετ. 7520).

[Αὐτο]*κράτορα Καί*
[σαρ]*α Γ(άιον) Ἰούλιον*
[Οὐ]*ῆρον Μαξ*[ι]
[μῖ]*νον εὐσε*
βῆ, εὐτυχῆ,
σεβαστὸν Ἀν
τικυρέων ἡ
Βουλὴ καὶ ὁ δῆ
μος ἐπὶ τῆς
ἀρχῆς Αὐρ(ηλίου) Ἀδρί
α τὸ δεύτερον
τετραετηρι
κοῦ ὑπὸ ἐπιμε
λητὰς Αὐρρ. Μέλισον
καὶ Σωτῆραν.

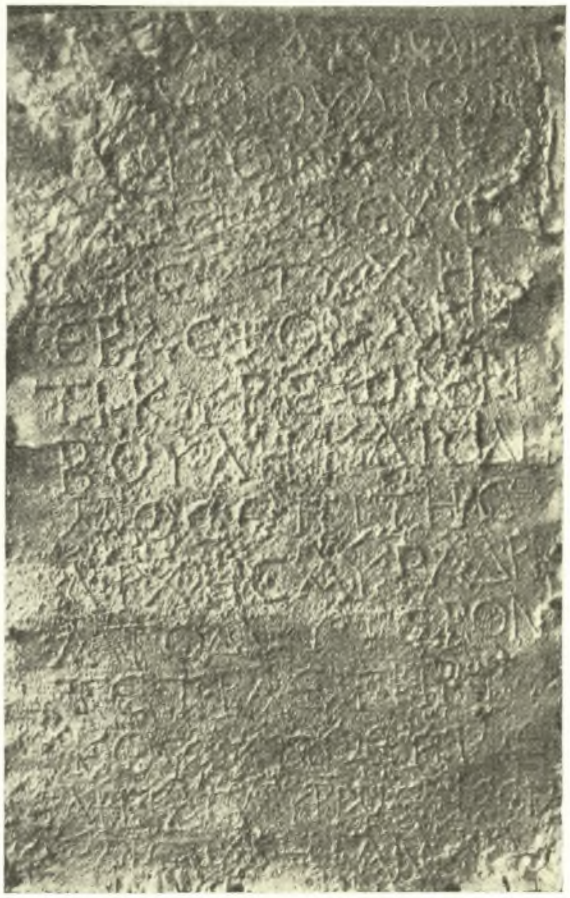

Εἰκ. 10. Τιμητικὴ ἐπιγραφὴ τοῦ Γ. Ἰουλίου Βήρου Μαξιμίνου ἐξ Ἀντικύρας (φωτογραφία ἐξ ἐκτύπου).

Αἱ ἐπιγραφαὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Imp. Caesar C. Iulius[1] Verus Maximinus (235-238 μ. Χ.) εἶναι ἐλάχισται[2]· ἴσως εἰς τοῦτο συνετέλεσεν ἡ βραχύβιος αὐτοκρατορία του. Ἡ ἐπιγραφὴ πρέπει νὰ χρονολογηθῇ πρὸ τῆς κτήσεως τῶν τίτλων Germanicus maximus 236 μ. Χ., Sarmaticus maximus 236 ἢ 237 μ. Χ., Dacicus maximus. Ἐχαράχθη ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάρρησίν του 235 μ. Χ. Ἡ χάραξις τῆς τιμητικῆς ἐπιγραφῆς ἴσως ὑπηγορεύθη ἐκ λόγων εὐχαριστίας δι᾿ ἰδιαιτέραν τινὰ

1 RE X 852-868 (HOHL).

2 BCH, XXV 1901, 276 (Τεγέας, MENDEL).

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

εὔνοιαν τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τοὺς Ἀντικυρεῖς. Ἡ Ἀντίκυρα[1] εἰς τὸ τέλος τοῦ 3ου Ἱεροῦ πολέμου (346 π. Χ.) κατεστράφη (Παυσ. Χ 36, 5 κέ.) καὶ μετὰ τὴν ἀνοικοδόμησίν της κατὰ τοὺς ἀγῶνας μεταξὺ Μακεδόνων, Αἰτωλῶν καὶ Ρωμαίων ἐκυριεύθη δίς, πρῶτον διὰ τοῦ Τ. Quinctius Flamininus 196 π. Χ. καὶ δεύτερον διὰ τοῦ Α. Hostilius Mancinus τὸ 170 π. Χ. (Liv. XXXII 18· Παυσ. VII 7, 9· Χ 36, 6), γνωστοῦ ὡς Ὀτιλίου.

Ὁ *Αὐρ(ήλιος) Ἀδρίας* (στ. 10) εἶναι ἄγνωστος ἄλλοθεν.

Τὸ ὄνομα τοῦ γένους (οἰκογενειακόν) nomen gentile[2] εἰς τὸν πληθυντικὸν βραχυγραφούμενον *Αὐρρ.= Αὐρηλίους* (στ. 14) προτάσσεται τοῦ προωνυμίου ὀνόματος praenomen τῶν ἀδελφῶν *Μελίσσου καὶ Σωτῆρος* (στ. 14/15) ὡς BCH, XIV 1890, 371 (Παναμάρων Καρίας, Foucart): *Αὐρρ. (Αὐρηλίων) Εὐχαρίστου, Μελιτίου, Εὐτύχους, Δαμύλα, Εὐτυχίου τῶν ἀδελφῶν κόμη·* BCH, XVI 1892, 421 (Pogla παρὰ τὰ Κόμανα τῆς Πισιδίας, V. Bérard): *τοὺς δὲ ἀνδριάντας ἀνέστησαν Αὐρ(ήλιοι) Λονγεῖνος καὶ Ἀρτειμᾶς καὶ Ἑρμαῖος οἱ υἱοὶ αὐτῶν·* παραδείγματα ἐκ λατινικῶν ἐπιγραφῶν ΑΕ 1950-51, 60 (Πετσας).

Οἱ *ἐπιμεληταὶ*[3] ἦσαν αἱρετὸν ἀξίωμα, ἄμισθον· εἰς αὐτοὺς ἀνετίθετο ἡ ἐπιστασία ὡρισμένου ἔργου· εἶχον, φαίνεται, καὶ ὑπόλογον οἰκονομικὴν διαχείρισιν. Ἡ θητεία των ἔληγεν ἅμα τῇ ἀποπερατώσει τοῦ ἔργου CIA VI, 1211: *ἐπιμελητὴς τῆς ἐπισκευῆς τοῦ ἀγάλματος·* Inscr. Délos 1040, 24-28: *τὸ δὲ ἀνάλω|μα τὸ εἰς τὴν στήλην καὶ τὴν ἀναγρα|φὴν δοῦναι τῶι αἱρεθέντι ἐπιμελητεῖ ἀπὸ|τοῦ περιόν⟨ο⟩-τος ἀργυρίου τῶι συνεδρίωι.|Εἱρέθη ἐπιμελητὴς Τεισίας Μυκόνιος·* Inscr. Délos 1497 bis b, 25-28: *χειρο|τονῆσαι δὲ τὸν δῆμον ἤδη τρεῖς ἄνδρας ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, οἵτι|νες ἐπιμελήσονται τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς ἀναθέσεως τῶν εἰκό|νων·* BCH, XXXVI 1912, 386, 1 κ.ἑ. (Τεγέας, Ρωμαιος): *ἡ πόλις ἐκ|τῶν ἰδίων|τοὺς κείο|νας ἀνέστη|σεν ἐπιμε|ληθέντων|τῶν ἀρχόν|των·* Cagnat, Inscriptiones Graecae ad res Romanas pertinentes III 1009 (παρὰ τὴν Λαοδίκειαν τῆς Συρίας): *τὸ ἐλαιοτρόπιον ἐκ τῶν τῶν Θεῶν προσόδων διὰ... ἐπιμελητῶν·* αὐτ. 1096 (Συρίας): *τὸν περίβολον τοῦ ναοῦ οἱ αὐτοὶ ἐπιμεληταὶ ἁγνῶς καὶ εὐσεβῶς ἐκ τῶν ἱερατικῶν προσόδων ἐποίησαν.*

ΑΜΒΡΥΣΣΟΥ;

1

Στήλη ἐκ κυανωποῦ μαρμάρου (πλάτους μεγίστου 0.36 μ., ὕψους μεγ. 0.325 μ·, πάχους 0.14 μ.) ἐλλιπὴς ἄνω καὶ κάτω (εἰκ. 11). Μετεφέρθη τὸ 1951 εἰς Δελφούς (ἀριθ. Εὑρετ. 7236) ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς εἰς θέσιν Βερβὰ παρὰ τὴν διασταύρωσιν πρὸς Δίστομον τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Λεβαδείας-Ἀραχώβης. Ὑπὸ τὸ ἀνά-

1 RE I 2427-8 (Hirschfeld).

2 Cagnat, Él[3] 51—52. Κατὰ τὴν τυπικὴν σειρὰν τῶν ρωμαϊκῶν ὀνομάτων προηγεῖτο τὸ praenomen βραχυγραφούμενον συνήθως· ἀκολουθεῖ πλῆρες κατὰ κανόνα τὸ nomen gentile, εἶτα τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἐν βραχυγραφίᾳ κατὰ γενικὴν μετὰ τοῦ f(ilius), ἕπεται τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς συνήθως βραχυγραφούμενον καὶ ἀκολουθοῦν ἀκέραια τὰ cognomina.

3 Ἀνάλογον *operi praefuit* CIL IX, 2197· 5576 πρβλ. Daremberg-Saglio III 2043 a. RE IV 1802 (Kornemann) *Curatores operum publicorum*.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

γλυφον ὁριζόντιον γεῖσον ἀναγινώσκεται ἡ ἐπιγραφή (2ου π. Χ. αἰῶνος).

Μνασίππα

Κάτωθεν δύο ἀνάγλυφοι διπλοῖ ῥόδακες.

Εἰκ. 11. Ἐπιτύμβιος στήλη ἐξ Ἀμβρύσσου (;).

2

Λιθόπλινθος (;) ἐξ ἀσβεστολίθου (πλάτους μεγίστου 0.42 μ., ὕψους 0.182 μ. πάχους 0.186 μ.) ἐλλιπὴς ἀριστερά (εἰκ. 12)· εὑρεθεῖσα, ὅπου ἡ ἀνωτέρω, μετεφέρθη εἰς Δελφούς (ἀρ. Εὑρετ. 7241). Γράμματα ἀνίσου ὕψους (0.03 μ. – 0.032 μ.) τοῦ 2ου π. Χ. – 1ου μ. Χ. αἰ.

[Κλε;]*άνθει* ἢ [Ἐπὶ Κλε;]*άνθει*

Εἰκ. 12. Ἐπιτύμβιος ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀμβρύσσου (;).

Τὰ ἐπιτύμβια ὀνόματα χαράσσονται ἐνίοτε κατὰ δοτικήν· IG II 3841: *Ἀριμν*[ή]*στει μαμμίαι Ποθεινῆι*· IG XII 5, 688 (Σύρου): *Μέγιον τῆι μητρί*· CIG 1806, (Ἀμβρακίας): *Πουβλίωι Ἀριστίωνος*· Wilhelm, Beiträge ἀρ. 57 (Δύμης Κάτω Ἀχαΐας): *Χρυσογόνωι* | *ἁ μάτηρ χαίρειν*· BCH, XXVIII 1904, 197, ἀρ. 17 (Δορυλαίου Φρυγίας, Armanet): *Ἀκυλλ*[ί]*α* | *Ἀκύλλαι υἱῶι ἀώρωι*· BCH, XLVII 1923, 95, ἀρ. 36 (Καβάλας, Salac): *Ἀμύνται Τήρου* | *καὶ Πύρρω* | *τῶ ἀδελφῶ*· αὐτ. σ. 169, ἀρ. 7 (Δίου Πιερίας, Plassart): *Ἀφροδείτωι*. Ἐπίσης κατὰ δοτικὴν μετὰ τῆς προθέσεως ἐπί· IG VII, 2153· 2154 (Θεσπιῶν): *Ἐπὶ Σωταίρῳ ἥρωι*· 2155· 2157· 2158· 2160-6· 2170· BCH, XXVIII 1904, 407, ἀρ. 2 (Μ. Χαλκίδος, Jardé): *Ἐπὶ Φηλικίωνι*· BCH, ἔ.ἀ. 432, ἀρ. 3. 9. 10 (Βοιωτίας, Bizard)· IG IX 1, 28· 29· 30 (Ἀμβρύσσου): *Ἐπὶ Μένωνι*.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

ΤΕΙΘΡΩΝΙΟΥ

1

Βάσις ἐκ τεφροῦ μαρμάρου (μήκους μεγίστου 0.56 μ., ὕψους μεγίστου 0.28 μ., πάχους μεγ. 0.45 μ.) λοξότμητος ὡς ἐπίκρανον παραστάδος σώζουσα ἐπὶ τῆς ἀποκεκρουμένης ἄνω ἐπιφανείας ἴχνη τόρμου (μήκ. 0.23 μ., πλάτ. 0.07 μ.) γομφώσεως τοῦ δεξιοῦ ποδὸς χαλκοῦ ἀγάλματος (εἰκ. 13). Ἡ ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς ἀποκεκρουμένης ἀριστερά, ἄνω καὶ δεξιά, βάσεως ἐπιγραφή (μήκ. 0.40 μ., ὕψ. 0.18 μ., ὕψ. γραμμάτων ± 0.007 μ., διάστιχον 5-6 χιλ.) περιέχει ἄνω μὲν τὸ τέλος ἑνὸς ψηφίσματος προξενίας (ὕψ. γραμμ. 0.011 μ.), ἐν συνεχείᾳ δὲ ἄλλο ψήφισμα προξενίας· ἐπὶ τῆς ἕδρας τετράγωνος τόρμος γόμφου. Γράμματα μετ᾽ ἀκρεμόνων· τὸ Α ἔχει εὐθεῖαν τὴν ἐγκαρσίαν γραμμήν. Εὑρίσκεται εἰς Παλιόκαστρο Ἀμφικλείας, τὸ ἀρχαῖον Τεθρώνιον.

α — — — εὐ]*εργέταις πάντα· ἔγγυοι τᾶς* [πρ]οξε[νίας — — — —
— — — — —]*στράτου, Πολυκλῆς Σωγένεος, Κλέω*[-ν ; - νυμος; — — — — — —
β [Ἀγαθᾶι τύ]*χαι. Ἄρχοντος ἐν Τείθρωνι Ἐπιγένεος το*[ῦ — — — — — — —
[ψηφισαμ]*ένων πλειόνων τῶν πολιτᾶν, διότι* Α[ὄνομα + πατρώνυμον + ἐθνικὸν ἀνὴρ]
[ἀγαθὸς ὑ]*πάρχει τᾶι πόλει ἁμῶν ἐπιδιδοὺς αὐ*[τοσαυτὸν ἐν πᾶν τὸ συμφέρον,]
[σπουδᾶς κ]*αὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐνλείπων, ἐπιμένω*[ν ἐπὶ ταῦτα δεδόχθαι τᾶι]
[πόλει ἁμῶν] *ἐπαινέσαι αὐτὸν καὶ ἐν τὸ λοιπὸν παρακαλεῖν* [τὸν αὐτὸν τρόπον ἀγαθὸν γίνεσθαι καὶ εἶμεν (δεδόσθαι, ὑπάρχειν)]
[αὐτῶι καὶ ἐκ]*γόνοις παρὰ τᾶς πόλιος τῶν Τειθρωνίων τε*[ιμῆς ἕνεκεν προξενίαν, προε]
[δρίαν, προ]*δικίαν, ἀτέλειαν, ἐπινομίαν, ἀσφάλειαν κα*[ὶ τἄλλα πάντα ὅσα καὶ τ]
[οῖς ἄλλοι]*ς προξένοις ὑπάρχει. Ἔγγυοι τᾶς προξ*[ενίας — — — — —
— — — — — — *Κάλιππος Θεομνάστου, Ἀριστέας Μ*[— — — — — — — — —

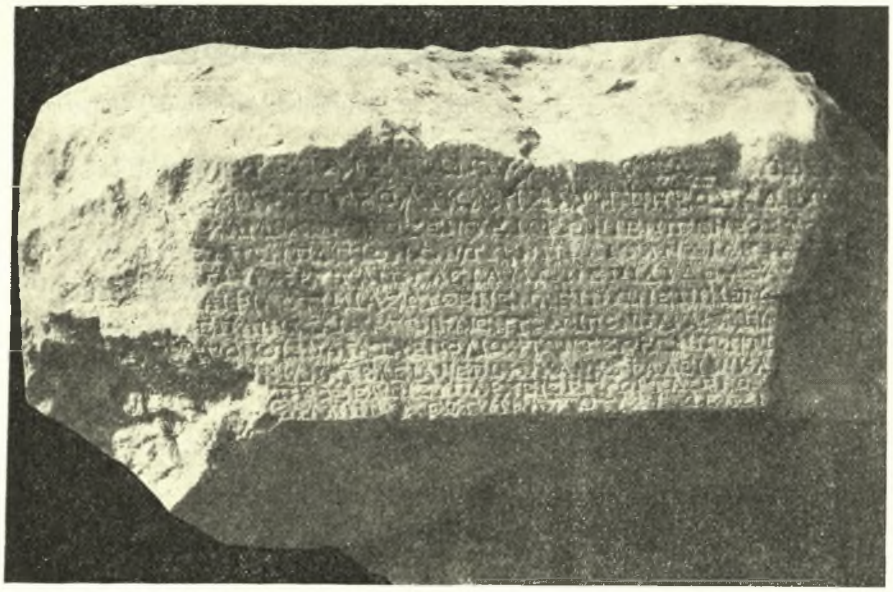

Εἰκ. 13. Ψηφίσματα προξενίας ἐκ Τείθρωνος.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Οἱ ἐγγυηταὶ τῆς πρώτης προξενίας — —]*στράτου, Πολυκλῆς Σωγένεος, Κλέω* [-ν; ἄγνωστοι ἄλλοθεν.

Προτιμῶ τὴν σύμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιγραφῆς συμπλήρωσιν τῆς μετοχῆς [ψηφισα]*μένων* (στίχ. 3) ἐπὶ τῆς σημασίας ἐπικυρῶ πρότασιν διὰ τῆς ψήφου, ἀποφασίζω διὰ τῆς πλειονότητος τῶν ψήφων ὡς IG IX 2, 1230, 13 (Φαλάννης): *ψηφισαμένης τ*[ε τῆ]*ς πόλεως... δεδόχθαι·* πρβλ. IG IX 2, 517, 9 (Λαρίσης)· IG VII, 2519 (Θηβῶν): *ψηφισαμένο*[υ τοῦ] *δήμο*[υ]· πρβλ. FD III 2, 47, 4· 50, 3· BCH, XIII 1889, 257, 20· FD III 3, 214: *ἐφ' οἷς ὁ δῆμος..... ἐψηφίσατο πολίτας τε εἶναι τοὺς Αἰτ*[ωλοὺς] *δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ*. Ὀλιγώτερον ἱκανοποιητικὴ εἶναι καὶ ἡ συμπλήρωσις: *γνώμην ἀποφηναμένων* BCH, V 1881, 108, ἀρ. 11 A, 2 (Μυλάσων).

Δὲν εὑρίσκω ὀρθὴν τὴν συμπλήρωσιν [ἐπιψηφισαμ]*ένων*, διότι τὸ ἐπιψηφίζω, -ομαι σημαίνει λαμβάνω τὴν γνώμην τῶν ψηφοφόρων περί τινος ζητήματος, θέτω εἰς ψηφοφορίαν ὡς IG XII 7, 396, 2-8 (Αἰγιάλης Ἀμοργοῦ): *ἔδοξεν ἄρχουσι, βουλῇ, δήμῳ ἰσηγησαμένου τὸ ψήφισμα Α. ἐπιψηφισαμένου Β·* πρβλ. Syll³. 867, 27 (Ἐφέσου)· BCH, IX 1885, 125, 6.

Τὴν συμπλήρωσιν [προβεβουλευμ]*ένων* κρίνω ἀπορριπτέαν, διότι τὸ προβουλεύομαι ἔχει τὴν σημασίαν προκαταρκτικῶς, ἐκ τῶν προτέρων ἀποφασίζω (βουλή), προαποφασίζω, προτείνω ψήφισμα, ὑποβάλλω πρότασιν, συνηγορῶ IG VII, 2713, 29 (Ἀκραιφίας): *εἶπεν· προβεβουλευμένον ἑαυτῷ εἶναι πρός τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, ἐπ(ε)ιδὴ...·* πρβλ. IG VII, 1728· 1730 (Θεσπιῶν)· 2848· 2849 (Ἁλιάρτου)· IG VII 15, 1 (Μεγάρων)· IG II², 112, 16, Syll.³ 700, 2 (Λητῆς): *Λνταίων οἱ πολιτάρχαι προβουλευσαμένων τῶν βουλευτῶν εἶπαν· ἐπεὶ.....· διὸ δεδόχθαι.*

Τὸ εἰσηγοῦμαι σημαίνει εἰσάγω εἰς ψηφοφορίαν· ἡ συμπλήρωσις [εἰσηγησα]*μένων* δὲν εἶναι ἱκανοποιητική.

Στ. 4 *πλειόνων τῶν πολιτᾶν·* ἐγράφη διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν κατὰ πλειοψηφίαν ληφθεῖσαν, τὴν ἔννομον ἀπόφασιν τῆς πόλεως τῶν Τειθρωνίων, ὡς Schliemann, Trojanische Altertümer σ. 13 (Ἰλίου): *Ὁ δεῖνα εἶπεν· ἐπειδὴ πλείονες τῶν πολιτῶν ἐπελθόντες ἐπὶ τὴν βουλὴν φασιν Χαιρέαν εὔνουν τε εἶναι κτλ. δεδόχθαι·* IG IX 2, 1229, 6-7 (Φαλάννης Περραιβῶν): *ἔδοξε ἀγο*[ρᾶ...]*οι πλείονες τοῦν πολιτᾶν·* FD III 1, 487, 9-10: *κα*[ὶ νῦν δὲ εὐφαμήθη] ὑπὸ *πλειόνων τῶν ἀμ*[ετέρων πολιτᾶν].

Στ. 5· *ἐπιδιδοὺς αὐ*[τοσαυτὸν ἐν πᾶν τὸ συμφέρον]· προτιμητέα ἡ συμπλήρωσις γνωστὴ καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιγραφῶν τοῦ Τείθρωνος IG IX 1, 222 καὶ 223: *ἀπροφασίστως ἐπιδιδοὺς αὐτοσαυτὸν ἐν πᾶν τὸ συμφέρον·* χωρὶς ν' ἀπορρίπτωνται καὶ αἱ συμπληρώσεις FD III 2, 249, 5: [ἐπιδιδοὺς αὐτ]*οσαυτὸν ἀπροφ*[ασίστως]· IG IX 2, 5b, 7 (Ὑπάτης): *ἐπιδιδοὺς αὐτοσαυτὸν προθύμως·* ἔ.ἀ. 11, 30 (Ὑπάτης): [ἐπι]*διδοὺς* [ἑαυτὸν] *εἰς τὰ παρακ*[αλούμενα] *ἀπροφασίστως·* IG IX 1, 103, 3-4 (Ἐλατείας): [ἐπιδιδοὺς ἑαυ]*τὸν ἐν τὰ παρακαλ*[ε]*ίμενα·* BCH, XLIX 1925, 90, ἀρ. 19, 7 (Δελφῶν, P. de La-Coste-Messelière): *ἐπέδωκεν* [αὐτο]*σαυτὸν προθύμως ἐν τὰ παρακαλείμενα·* Inscr. Délos 1517, 13: *ἀκολούθως δὲ τοῖς πεπραγμένοις* | *ἀπροφασίστως ἑαυτὸν ἐπιδιδοὺς...*

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Στ. 6 *σπουδᾶς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐνλείπων*· ὡς FD III 2, 89· 3, 143. 4, 44· 45· 56. — *ἐπιμένω*[ν ἐπὶ ταῦτα]· κατὰ τὸ FD III 2, 89, 7: *καὶ ὅσον χρόνον ἀξίωσαν αὐτὸν τοὶ κα(θ)εσταμένοι ὑπὸ τᾶς πόλιος, ἐπὶ ταῦτα ποτέμεινε.*

Στ. 7 *καὶ ἐν τὸ λοιπὸν παρακαλεῖν* [τὸν αὐτὸν τρόπον ἀγαθὸν γίνεσθαι]· ἡ συμπλήρωσις ὡς ἡ IG IX 1, 222, 15 (Τείθρωνος). Δυνατὸν νὰ συμπληρωθῇ καὶ κατὰ τὴν FD III 2, 89, 9-10: *παρακαλεῖν δὲ αὐτὸν καὶ ἐν τὸ λοιπὸν διαφυ*[λά]-*ξειν τὰν αὐτὰν προαίρεσιν*· FD III 3, 383, 18: *παρακαλεῖν δὲ αὐτὸν κα*[ὶ ἐν τὸ] *λο*[ιπ]*ὸν δια*[φυλάσσειν τὴν εὔ]*νοιαν τὰμ ποτὶ Δελφοὺς καθὼς ἁρμόζον ἐστί*· FD III 1, 480, 24-25: *παρακα*[λοῦ]*σιν αὐτὸν τὴν* [αὐ]*τὴν διαφυλάσσειν πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας εὔνοιαν.*—*εἶμεν* κλπ. ὡς FD III 3, 119· ἐξ ἴσου δυνατὴ ἡ συμπλήρωσις: *ὑπάρχειν αὐτῷ καὶ τοῖς ἐκγόνοις παρὰ τᾶς πόλιος* ὡς FD III 1, 227· 228· 318· 2, 33· 46· 55· 3, 118· 125· 126· 143· 147· 4, 44· 49· ἐπίσης *δεδόσθαι αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις παρὰ τᾶς πόλιος* ὡς FD III 2, 67· 3, 124· 142· 4, 24· IG IX 2, 11· 63.

Εἰς τὸ *Τε(ι)θρώνιον*[1] (*Τιθρώνιον* Παυσ. X 33, 12· *Τεθρώνιον* Ηροδ. VIII 33· *Τείθρων, -ωνος* GDI 1983· IG IX I² 1, 51, 2· F. Flacelière, Les Aitoliens à Delphes, App. II 13b)· ἐντὸς τοῦ τείχους περισυνελέγησαν μυκηναϊκὰ ὄστρακα ἐπιπολῆς. Κατῳκεῖτο καὶ τοὺς ἀρχαϊκοὺς χρόνους, ὡς μαρτυρεῖ ἐπιτύμβιον τοῦ 6ου αἰ. εὑρεθὲν παρὰ τοῦ Klaffenbach[2] κατὰ τὸν Ηροδοτον VIII 33 κατεστράφη ὑπὸ τῶν Περσῶν. Οἱ Τειθρώνιοι συνεισέφερον εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς FD III 5, 4 III, 50. Κατεστράφη ἐκ νέου τὸ 346 π. Χ. μετὰ τὴν ἀτυχῆ διὰ τοὺς Φωκεῖς ἔκβασιν τοῦ 3ου Ἱεροῦ πολέμου, ἀλλ' ἀνῳκοδομήθη ἐκ νέου καὶ περὶ τὸ 325 π. Χ. οἱ Τειθρώνιοι καταβάλλουν *μνᾶς*... ὡς δόσιν τῶν ἱερῶν χρημάτων, τῶν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ πολεμικῶν ἐπανορθώσεων FD III 5, 80, 7. Τὰς ἀρχὰς τοῦ 3ου αἰ. συνεδέθη διὰ συμμαχίας μετὰ τῶν Αἰτωλῶν IG IX I² 1, 170.

Τὸ 263/2 π. Χ. ὑπήχθη ὑπὸ τὴν Αἰτωλικὴν κυριαρχίαν[3]. Μεταξὺ τοῦ φθινοπώρου τοῦ 260 π. Χ. καὶ τοῦ φθινοπώρου τοῦ 258 π. Χ. τὸ ἀργότερον οἱ Αἰτωλοὶ[4] συγκεντρώνουν τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ἐξ 9 ἱερομνημόνων εἰς τὴν Ἀμφικτιονίαν διὰ τῆς ἀπορροφήσεως τῶν δύο ἱερομνημόνων τῶν Φωκέων.

Ἐπὶ ἄρχοντος Καλλικλέους I[5] (Syll.³ 422) μεταξὺ 263/2 καὶ 257/6 π. Χ. οἱ Φωκεῖς ἀπηλλάγησαν[6] τῆς αἰτωλικῆς ἐξαρτήσεως καὶ στέλλουν ἱερομνήμονά των εἰς Ἀμφικτυονίας.

Τὸ Τιθρώνιον καὶ μετὰ τὸ 256 π. Χ. ἀνῆκεν εἰς τὴν Δωρίδα κατὰ τὸν Liv. XXVIII 7, 13: *Tithronion et Drymaea Doridis parva et ignobilia oppida* (207

1 RE VI 1524 (Schober).

2 SPAW 1935, 702· Friedländer, Epigr. 86.

3 Klaffenbach, IG IX I² 1, XVIII, 74.

4 R. Flacelière, Les Aitoliens à Delphes 199·208 κέ.· App. I 17· 18· 19· BCH, LII 1928, 259· 275 καὶ 281.

5 Chron. delph. G 20· Flacelière, BCH, LII 1928, 197· 221.

6 Beloch, Gr. G. IV 2, 402-403: ἡ αὔξησις τῶν ψήφων τῶν Αἰτωλῶν εἰς 9 ἐγένετο εἰς βάρος τῶν Φωκέων· Klaffenbach, ἔ ἀ. XVIII, 79· Flacelière, Les Aitoliens, 199· App. I 24-29: ἀπὸ τοῦ 258 ἴσως καὶ ἀσφαλῶς ἀπὸ τοῦ 244 μέχρι τοῦ 237 περίπου οἱ Φωκεῖς ἀντιπροσωπεύοντο διὰ μιᾶς ψήφου.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

π. Χ.) καὶ ἐξηκολούθησε νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν αἰτωλικὴν[1] κυριαρχίαν.

Μετὰ τὸν Συμμαχικὸν πόλεμον 220-217 π. Χ. τοῦ Μακεδόνος Φιλίππου τοῦ Ε΄ καὶ τῶν συμμάχων του πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς κατελήφθη τὸ 207 π. Χ. παρ' αὐτοῦ. Κατὰ τὴν συναφθεῖσαν εἰρήνην τὸ 206 π. Χ. οἱ Αἰτωλοὶ[2] ἀπώλεσαν τὸ Τιθρώνιον.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς περιόδου μετὰ τὴν ἀπαλλαγήν των ἀπὸ τοὺς Αἰτωλοὺς ἀνήκει φαίνεται καὶ ἡ ἐπιγραφή.

2

Λιθόπλινθος ἐξ ἀσβεστολίθου (εἰκ. 14) ὕψ. 1.12 μ. πλάτ. 0.59 μ., πάχ. 0.55 μ., ἐνεπίγραφος ἐπιφάνεια ὕψ. 0.45 μ., πλάτ. 0.59 μ., ὕψ. γραμμ. 0.025 μ., διάστιχον 0.015 μ. Εὑρίσκεται εἰς θέσιν Παλιόκαστρο Ἀμφικλείας, τὸ ἀρχαῖον Τιθρώνιον. Τὸ ὠμέγα ἔχει τὴν μορφὴν ἀναστρόφου μῦ. Ἀξιοσημείωτος ἡ σύγχρονος χρῆσις συνήθους σῖγμα Σ καὶ ὀρθογωνίου ⊏.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Λούκιον Σεπτίμιον
Σευῆρον Περτίνακα, σεβαστ[ὸν]
Ἀραβικόν, Ἀδιαβηνικόν εὐσεβῆ,
εὐτυχῆ, μέγιστον ἡ πόλις
ἡ Τειθρωνίων ἐπὶ τῆς ἀρχῆς
Μ(άρκου) Οὐλπίου Γράτου ὑπὸ ἐπιμε
λητὴν Μ(ᾶρκον) Οὔλπιον Σώπατρον
καὶ Τειμοκράτην Τειμο
κράτους.

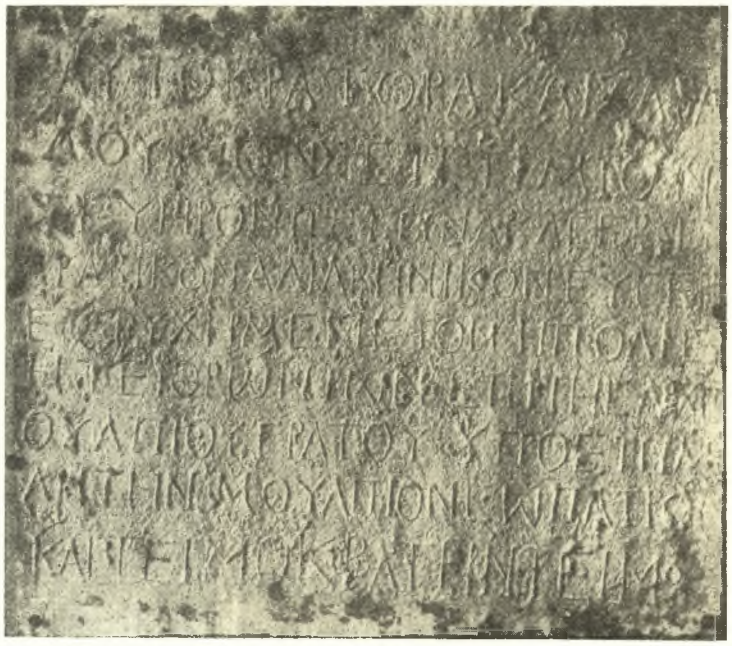

Εἰκ. 14. Τιμητικὴ ἐπιγραφὴ τοῦ Λ. Σεπτημίου Σεβήρου ἐκ Τειθρωνίου (φωτογραφία ἐξ ἐκτύπου).

Δὲν παρατίθεται ἡ πλήρης τιτλοφορία τοῦ Imp. Caesar L(ucius) Septemius Severus[3] Pertinax Aug. (14 Ἀπριλίου 193 - 4 Φεβρουαρίου 211 μ. Χ.). Παραλεί-

1 BELOCH, Gr. G. IV 2, 402· KLAFFENBACH, ἔ. ἀ. XIX 39. Ὁ FLACELIÈRE, Les Aitoliens à Delphes, 302 βλέπει ἐνταῦθα ἓν νέον γεωγραφικὸν σφάλμα τοῦ Τίτου Λιβίου.

2 KLAFFENBACH, ἔ. ἀ. XXXII 38· SALVETTI, Studi Stor. ant. II 121· καὶ ὁ F. W. WALBANK, Philip V of Macedon (1940), 101, σημ. 1 λέγει, ὅτι «there are no grounds for Pomtow's theory (N. Jahrb. f. Phil. CLV 1897, 801-2) that Philip ceded part of Phocis to Aetolia».

3 RE II 1940-2002 (FLUSS).

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

πεται ἡ ἀναγραφὴ τοῦ τίτλου Παρθικός, ὅστις τοῦ ἀπεδόθη μετὰ τὸν ἐναντίον τῶν Πάρθων πόλεμον. Συνεπῶς ἀνήκει ἡ ἐπιγραφὴ εἰς τὴν πρὸ τοῦ Παρθικοῦ [1] πολέμου, πρὸ τοῦ 198 μ.Χ., περίοδον καὶ μετὰ τὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τῶν Ἀδιαβηνῶν [2], μετὰ τὸ 195. Μετὰ τὸν Παρθικὸν πόλεμον ἀποκαλεῖται κατ᾽ ἐξοχὴν Παρθικός.

Ὁ *Μ(ᾶρκος) Οὔλπιος Γρᾶτος* (στιχ. 7) γνωστὸς ἐξ ἐπιγραφῆς IG IX 1, 8 ὡς *ἀρχιερεὺς καὶ πρῶτος τῆς πόλεως Ἀντικύρας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Μ(άρκου) Οὐλπίου Δαμασίππου.* Ὁ τελευταῖος τιμᾶται εἰς ἐπιγραφὴν τῆς Ἀμφικλείας IG IX 1, 218 ὡς *βοιωτάρχης, ἀγωνοθέτης, Φωκάρχης, ἀμφικτύων, θεηκόλος, πανέλλην, ἄρχων.*

Φαίνεται, ὅτι ἡ Ἀντίκυρα ἦτο τὸ θέρετρον τῶν Τιθρωνίων.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Μ. Οὐλπίου Γράτου καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἐπιμελητὰς ἡ πόλις ἡ Τιθρωνίων ἐτίμησε δι᾽ ἐπιγραφῶν τὴν μητέρα στρατοπέδων Ἰουλίαν Δόμναν (κατωτέρω ὑπ᾽ ἀρ. 3) σύζυγον τοῦ Αὐτοκράτορος Λ. Σεπτημίου Σεβήρου καὶ τὸν υἱόν του Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον Αὐρήλιον [3] Ἀντωνῖνον (Καρακάλλαν) IG IX 1, 224. Αἱ ἐπιγραφαὶ αὐταί, φαίνεται, ἀνήκουν εἰς τὸ ἴδιον μνημεῖον, διότι κατάκεινται πλησίων ἀλλήλων· ἀσφαλῶς καὶ αἱ τρεῖς ἐχαράχθησαν πρὸς διαιώνισιν τῆς ἀναγορεύσεως Αὐγούστου καὶ συνάρχοντος τὸ 197 μ. Χ. τοῦ Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνίνου, πρεσβυτέρου υἱοῦ τοῦ Λ. Σεπτημίου Σεβήρου.

3

Λιθόπλινθος ἐκ τεφροῦ ἀσβεστολίθου (εἰκ. 15) ὕψ. 1.10 μ., πλάτ. 0.59 μ., πάχ. 0.51 μ., ὕψ. γραμμ. 0.025 μ., διάστιχον 0.017 μ., ἐνεπίγραφος ἐπιφάνεια ὕψ. 0.28 μ., πλ. 0.515 μ. Εὑρίσκεται εἰς θέσιν Παλιόκαστρο Ἀμφικλείας, τὸ ἀρχαῖον Τειθρώνιον.

Ἰουλίαν Δόμναν σεβαστήν,
μητέρα στρατοπέδων,
ἡ πόλις ἡ Τειθρωνίων ἐπὶ τῆς
ἀρχῆς Μ(άρκου) Οὐλπίου Γράτου ὑπὸ
(Μᾶρκον) Οὔλπιον Σώ
πατρον καὶ Τειμοκράτην
Τειμοκράτους.

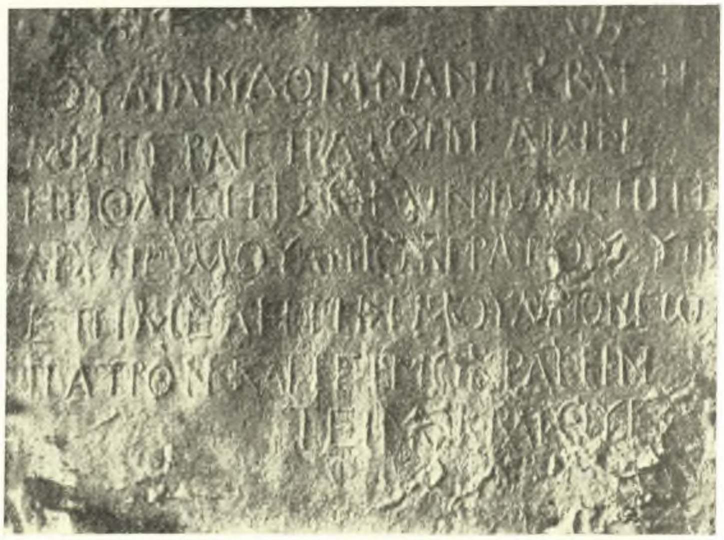

Εἰκ. 15. Τιμητικὴ ἐπιγραφὴ Ἰουλίας Δόμνας ἐκ Τειθρωνίου (Φωτογραφία ἐξ ἐκτύπου).

1 RE ἔ. ἀ. 1968 - 1973.
2 RE ἔ. ἀ. 1961.
3 RE II 2434 - 2453 (v. ROHDEN).

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Στ. 2 *μητέρα στρατοπέδων mater*[1] *castrorum*· εἰς τὴν Faustina, γυναῖκα τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου, πρώτην ἀπενεμήθη αὐτὴ ἡ προσηγορία· κατόπιν τὸν τίτλον ἔφερον, εἴτε μόνον εἴτε μετὰ τῶν Mater senatus et patriae ἡ Iulia Domna, ἡ Iulia Maesa, ἡ Iulia Mamaea, ἡ Marcia Otacilia Severa, ἡ Herennia Etruscilla, σύζυγος τοῦ Decius, ἡ Ulpia Severina, σύζυγος τοῦ ὑπάτου Aurelianus, καὶ ἡ Magnia Urbica, σύζυγος τοῦ Carinus.

Περὶ τοῦ *Μ(άρκου) Οὐλπίου Γράτου καὶ Μ(άρκου) Οὐλπίου Σωπάτρου* ἰδὲ προηγουμένην ἐπιγραφήν.

ΔΩΡΙΔΟΣ

ΠΕΡΑ-ΚΑΣΤΕΛΛΙ

Ἐπιτύμβιος στήλη τραπεζοειδοῦς σχήματος ἐξ ἀμμολίθου· ὕψους μεγίστου 0.425 μ., πλάτους μεγίστου 0.27 μ., πάχους 0.15 μ. Μορφαὶ γραμμάτων: ⊕, ἔψιλον μηνοειδές, σίγμα ὀρθογώνιον τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ 2ου μ. Χ. αἰ.

Εὑρίσκεται εἰς οἰκίαν Τζίνη εἰς τὸ χωρίον Πέρα Καστέλλι τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος μεταφερθεῖσα ἐκ τῶν ἀγρῶν. Παρὰ τὸ Ἄνω Καστέλλι τοποθετεῖται παρὰ τοῦ LOLLING[2] τὸ Βοῖον τῆς Δωρικῆς τετραπόλεως.

⊕εοτ | έλης

ΜΑΛΙΔΟΣ

ΛΑΜΙΑΣ

Μαρμαρίνη στήλη μετ᾿ ἀναγλύφου ἀετωματίου (εἰκ. 16), ὕψους 0.50 μ., πλάτους κάτω 0.26 μ., ἄνω 0.24 μ., πάχους 0.04 μ., ὕψος γραμμάτων 0.008 - 0.01 μ., διάστιχον 0.005 μ. Κατὰ πληροφορίαν τοῦ ἱστορικοῦ ΔΗΜ. Γ. ΓΑΡΔΙΚΗ, Ἱστορικὰ Χρονικὰ Λαμίας, Λαμία 1950, σ. 30 «Εὑρέθη τὴν 20 Αὐγούστου 1940 εἰς θέσιν Ἀφανὸς ἐκ καταπτώσεως βραχώδους ὑψώματος, ἐν ᾧ ἐργάται συνεκέντρουν οἰκοδομικὸν ὑλικόν. Περισυνελέγη ὑπὸ τοῦ παρευρισκομένου ἱερέως Σ. Κατηχωρίτου καὶ παρελήφθη ὑπὸ τοῦ ἱστοροῦντος Δ. Γαρδίκη, παρ᾿ οὗ καὶ διεφυλάχθη ἀσφαλῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς... ἤδη εὑρίσκεται...» εἰς τὴν αἴθουσαν συνεδριάσεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δημαρχείου Λαμίας.

Ἀγαθᾶι τύχαι Λαμιεῖς ἔδωσαν Δα
μασίαι Προξένου Αἰτωλῶι προξενίαν
πολειτείαν καὶ ἀτέλειαν τὸν πάντα χρό
νον καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆ
ν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγ
κτησιν καὶ ἐπινομίαν καὶ αὐτοῖς κα
ὶ ἐγγόνοις καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τοῖς ἄλλοις
δίδοται πάντα κατὰ τὸν νόμον. Ἀρχό
ντων Χαιρώνδα, Ἀμύντορος, Εὐπο

1 CAGNAT, ÉL[3] 166.

2 AM, IX 1884, 317.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

λέμου, Εὐκλείδα· στραταγέοντος
Σειράκου, ἱππαρχέοντος Ἀντιγόνο
υ, γραμματεύοντος Στράβα. Ἔγγυοι
τᾶς προξενίας Ἀντίγονος Μυρμι
δόνος, Ἀμύντωρ Ξενοδόκου.

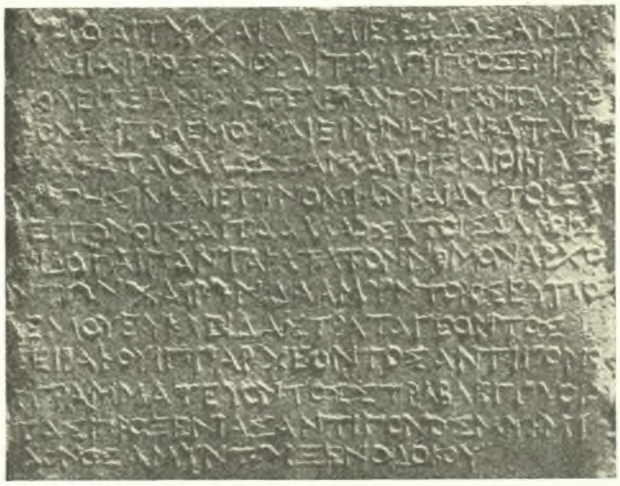

Εἰκ. 16. Προξενικὸν ψήφισμα ἐκ Λαμίας (φωτογραφία ἐξ ἐκτύπου).

Ἀμύντωρ ἄρχων (στ. 9) καὶ ἐγγυητὴς *Ἀμύντωρ Ξενοδόκου* (στ. 14)· εἰς ψήφισμα δημοσιευθὲν παρὰ τοῦ POMTOW εἰς Philologus 1890, 70 ἀρ. XV (πρβ. GDI 2701) ἐτιμήθησαν διὰ προξενίας παρὰ τῶν Δελφῶν οἱ *Ἀμύντωρ, Ξενάρης, Πύρρος οἱ Ξενοδόκου Λαμιεῖς* ἐπὶ ἄρχοντος Καλλικλέους Ι[1] μεταξὺ 263/2 καὶ 257/6 π. Χ. Τὰ ἄλλα πρόσωπα τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἄγνωστα ἄλλοθεν.

Τὸν 4ον π. Χ. αἰῶνα μέχρι τῶν μέσων περίπου τοῦ 3ου αἰ., χρονολογίας τῆς προκειμένης ἐπιγραφῆς, τὴν στρατοκρατικὴν κυβέρνησιν τῶν Μαλιέων, ἐκλεγομένην κατὰ τὸν ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ[2] *ἐκ τῶν στρατευομένων*, ἀπετέλουν τέσσαρες ἄρχοντες IG IX 2, 60, 13 κέ. καὶ ἡ Βουλά IG IX 2, 61, 3. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν πιθανῶς τῆς Αἰτωλικῆς Συμπολιτείας περιώρισεν ἡ Λαμία κατὰ τὸ διοικητικὸν σύστημα αἰτωλοκρατουμένων γειτονικῶν ἀχαϊκῶν πόλεων τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρχόντων εἰς τρία μέλη IG IX 2, 61-63· 65· 67· 68.

Πλὴν τούτων ὥριζον στρατηγόν, ἵππαρχον καὶ γραμματέα. Ὁ στρατηγός, διοικητὴς τῶν Μαλιέων ὁπλιτῶν, ἐξελέγετο καὶ μεταξὺ τῶν νεωτέρων, ὡς βλέπομεν εἰς τὴν IG IX 2, 63, 15 κέ., ὅπου ὁ Δεξικράτης μνημονεύεται ἄρχων καὶ στρατηγὸς ὁ υἱός του Φίλιππος, πιθανῶς ὁ ἱερομνήμων FD III 1, 351, 1 τοῦ φθινοπώρου τοῦ 214; π. Χ.

1 R. FLACELIÈRE, Les Aitoliens à Delphes App. II 41b. Δύο ἄρχοντες τῶν Δελφῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Καλλικλῆς (POMTOW, Philologus 1899, 70)· ὁ FLACELIÈRE ἔ. ἀ. App. I 24· II 41 καὶ 54 τοποθετεῖ τὸν Καλλικλῆ Ι τὸ 257/6; π. Χ. καὶ τὸν *Καλλικλῆ* II τὸ 244/3 περ. π. Χ. Ὁ DAUX, Chronologie delphique G 20 κατατάσσει τὸν Καλλικλῆ Ι μεταξὺ 262/1 ἕως 258/7 π. Χ. καὶ G 26 τὸν Καλλικλῆ II μεταξὺ 252 ἕως 248 περ. ; π.Χ.

2 ΑΡΙΣΤ. Πολιτικὰ VI 13 p. 1297b.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Μετὰ τὴν γαλατικὴν λαίλαπα (279/8 μ. Χ.) οἱ Μαλιεῖς συνησπίσθησαν μετὰ τῶν Θεσσαλῶν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ὑποχωρούντων ἐκεῖθεν τοῦ Σπερχειοῦ Γαλατῶν (Παυσ. Χ 23, 13).

Ἐπῆλθε κατόπιν ἡ μετάταξίς[1] των εἰς τοὺς Αἰτωλοὺς ὡς μελῶν τῆς Αἰτωλικῆς Συμπολιτείας ἀντιπροσωπευομένων διὰ κοινοῦ μετὰ τῶν Οἰταίων Ἡρακλειωτῶν ἱερομνήμονος εἰς τὸ Ἀμφικτιονικὸν συνέδριον. Τὸ 278[2] π. Χ. οἱ Αἰτωλοὶ ἐνεσωμάτωσαν εἰς τὴν Συμπολιτείαν τὴν Ἡράκλειαν τῆς Οἴτης, ἥτις ἔπαυσε ν' ἀντιπροσωπεύεται δι' ἱερομνήμονος. Εὐθὺς ἀμέσως ἐπηκολούθησεν ἡ προσχώρησις τῶν Μαλιέων εἰς τὸ Αἰτωλικὸν κοινὸν καὶ ὁ πλήρης ἀποκλεισμός των ἀπὸ τὸ Ἀμφικτιονικὸν συνέδριον διὰ τῆς ταυτοχρόνου αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αἰτωλικῶν ψήφων εἰς τὴν Ἀμφικτιονίαν πρὸς ἐξασφάλισιν πλειοψηφίας. Ἐπηκολούθησεν ἡ προσχώρησις τῶν Αἰνιάνων[3].

Ἐπὶ Ἀθάμβου[4] ἄρχοντος ἐν Δελφοῖς τὸ 269/8 π. Χ. ἀπεσκίρτησαν οἱ Μαλιεῖς τοῦ Αἰτωλικοῦ Κοινοῦ, ἀλλὰ διετήρησαν ἀγαθὰς σχέσεις μετὰ τῶν Αἰτωλῶν· ἀφοῦ ἔστειλαν εἰς τοὺς αἰτωλοκρατουμένους Δελφοὺς ἱερομνήμονα τὸν μόνον γνωστὸν καθ' ὅλον τὸν 3ον αἰῶνα π. Χ. Λαμιέα Λακράτη, ὅστις ἐτιμήθη διὰ προξενίας παρὰ τῶν Δελφῶν (Syll.[3] 482, 9). Ἐπὶ Χαριξένου[5] ἄρχοντος, τὸ 277/6; π. Χ., ἔδωσαν οἱ Δελφοὶ προξενίαν εἰς Χαρίτωνα Χαύρου Λαμιέα BCH, LII 1928, 187, ἀρ. 3a. Ἐπὶ Πλείστωνος[6] ἄρχοντος ἐν Δελφοῖς, τὸ 266/5; π. Χ., οἱ ἱερομνήμονες ἐτίμησαν διὰ προξενίας τοὺς Λαμιεῖς Μελεκράτην καὶ Μελάνθιον ἐπιμεληθέντας τοῦ κόσμου τῆς Ἀθηνᾶς Προναίας GDI 2514.

Τὸ 235[7] ὑπήχθησαν ἐκ νέου ὑπὸ τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ ὁ ἀμφικτιονικὸς κατάλογος παρουσιάζει αὔξησιν εἰς ἕνδεκα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Αἰτωλῶν ἱερομνημόνων, οἵτινες ἀπερρόφησαν ἕνα ἱερομνήμονα τῶν Φωκέων καὶ ἕνα τῶν Μαλιέων «τῆς Λαμίας»· οἱ Μαλιεῖς «τῆς Ἡρακλείας» εἶχον ἀπολέσει τὴν ψῆφόν των πρὸ πολλοῦ. Εἰς τὴν περίοδον τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Μαλιέων ἀπὸ τῆς Αἰτωλοκρατίας, μεταξὺ δηλ. τοῦ 269 καὶ τοῦ 235 ἀνήκει καὶ τὸ προκείμενον ψήφισμα, ἐξ οὗ καταδεικνύεται ἡ ἀγαθότης τῶν σχέσεων Μαλιέων καὶ Αἰτωλῶν.

Μετὰ τὸ 235 αἱ ἐπιγραφαὶ τῆς πόλεως χρονολογοῦνται διὰ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγῶν IG IX 1, 61· 62.

Οἱ Λαμιεῖς ἔστησαν εἰς τὸ Θέρμον IG IX I² 1, 59Α τὸ ἄγαλμα τοῦ Αἰτωλοῦ στρατηγοῦ Ἀγήτα Λοχάγου Καλλιπολίτα (στρατηγήσαντος τὸ πρῶτον τὸ 218/7 π. Χ. καὶ τὸ δεύτερον τὸ 201/0 π. Χ.). Τὸ 206 π. Χ. συγκαταλέγονται με-

1 Ἐξαιρέσει τῶν αἰτωλοκρατουμένων Μαλιέων ὅλους τοὺς Θεσσαλοκρατουμένους περιοίκους λαοὺς ἡ πόλις τῶν Περραιβῶν Φάλαννα κατέστησεν ἐλευθέρους πολίτας IG IX 2, 1228. Die Inschrift scheint der Zeit vor der Aufnahme der Ainianen und nach der Aufnahme der Malier in der aitolischen Bund anzugehören, Stählin ἐν RE XII 555.

2 Flacelière ἔ.ἀ. 120: Que précisément l'on sait de science sûre qu'à cette époque (δηλ. le lendemain de l'invasion gauloise) ils avaient déjà incorporé à leur Confédération les Locriens hespériens et Heracleia de l'Oita et que ce peuple et cette ville possédaient chacun un suffrage à l'Amphictionie.

3 Stählin, ἔ.ἀ. 554/5.

4 Chron. delph. G 11.

5 Chron. delph. G 3.

6 Chron. delph. G 14.

7 Flacelière, ἔ.ἀ. 247 καὶ App. I 31.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

ταξὺ τῶν αἰτωλικῶν[1] πόλεων, εἰς τὰς ὁποίας παρουσιάσθησαν οἱ πρόξενοι τῶν Αἰτωλῶν Μάγνητες οἱ ἀπὸ Μαιάνδρου.

Ὁ Μαλιεὺς ἱερομνήμων ἐκ Λαμίας καταριθμεῖται εἰς τὰς ψήφους τῶν ἱαρομναμονούντων Αἰτωλῶν εἰς τὴν Ἀμφικτιονίαν· ἐπὶ ἄρχοντος Νικοδάμου Ι[2], τὸ 254/3; π.Χ., ὁ Μολοσσὸς Λαμιεύς BCH, LVII 1935, 22· ἐπὶ Μεγάρτα[3], τὸ 205/4 ἕως 203/2; π. Χ., ὁ Ἅρμοστος Λαμιεύς FD III 2, 134 b· ἐπὶ Εὐαγγέλου[4], τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ αἰῶνος, ὁ [Ἄρχιππος] Λαμιεὺς Syll.³ 523, 3· (τὸ φθινόπωρον τοῦ 223 περ. π. Χ. κατὰ τὸν FLACELIÈRE, Les Aitoliens App. I 38 b)· ἐπὶ [Ξένωνος][5] (τέλος τοῦ αἰῶνος) ὁ Φίλιππος Λαμιεύς FD III 1, 351 (τὸ φθινόπωρον τοῦ 214 π.Χ. κατὰ τὸν FLACELIÈRE, ἔ. ἀ. 40)· οὗτος ταυτίζεται μὲ τὸν ὁμώνυμον στρατηγὸν ἐν Λαμίᾳ Φίλιππον Δεξικράτεος (IG IX 2, 63, 16· Jahrb. für kl. Philologie 1894, 556 A. 100). Περὶ τὰ τέλη τοῦ αἰῶνος οἱ Θαυμακοὶ ἔδωσαν προξενίαν εἰς δύο Λαμιεῖς, ἕνα ἀγνώστου ὀνόματος καὶ τὸν Ἀκρομέδοντα Ἀριστοβούλου IG IX 2, 217. Τὸ γεγονὸς χαρακτηρίζει τὸν σύνδεσμον διὰ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς Λαμίας καὶ τῶν Θαυμακῶν, οἵτινες ἀπετέλεσαν τὰ κέντρα ἀντιστάσεως τῶν Αἰτωλῶν κατὰ τῆς ἐξαπλώσεως πρὸς Νότον τοῦ βασιλέως Φιλίππου Ε΄ τῆς Μακεδονίας. Τὸ 208 π. Χ. ἡ προέλασις τοῦ νικηφόρου Φιλίππου Ε΄ συνήντησεν ἀντίστασιν εἰς τὰ δυσάλωτα τείχη τῆς Λαμίας[6]. Τὸ 199 ὁ Φίλιππος προσβάλλει ματαίως τοὺς Θαυμακούς[7]. Τὰ δύο αὐτὰ ὀχυρὰ ἐδέσποζον τῆς διαβάσεως ἐκ Θεσσαλίας πρὸς Θερμοπύλας. Εἰς τὸ διὰ τοῦ Φλαμινίνου τὸ 196 κήρυγμα[8] τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας πάντων τῶν Ἑλλήνων δὲν περιλαμβάνονται οἱ Μαλιεῖς, ἀλλὰ παρέμειναν ὡς κτῆσις τῶν Αἰτωλῶν. Αἱ στεναὶ σχέσεις μὲ τοὺς Δελφοὺς δὲν διεταράχθησαν· ἐπὶ ἄρχοντος Ὀρθαίου[9] τοῦ Μαντία, τὸ 196/5 π. Χ., ἐγένοντο πρόξενοι τῶν Δελφῶν οἱ Λαμιεῖς Σωκράτης Ἐπικράτεος, Λύκων Σωσάνδρου, Βόηθος Ἀμεινοκλέους GDI 2581, 51. Ἀπὸ τοῦ 189 π. Χ. χρονολογεῖται ἡ ἐξάρτησις[10] τῶν Μαλιέων ἀπὸ τῶν Θεσσαλῶν.

ΚΑΣΤΡΑΚΙ ΝΕΡΑΪΔΑΣ ΣΤΥΛΙΔΟΣ

Εὑρέθησαν ὑπὸ Ζήση Τρίγκα εἰς βάθος ἡμίσεος μέτρου ἀναχρησιμοποιημέναι εἰς ἀσβεστόκτιστον οἰκοδόμημα ἐντὸς τοῦ ἀρχαίου τείχους Καστράκι παρὰ τὸν νέον οἰκισμὸν Νεράιδα - Στυλίδος καὶ φυλάσσονται εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Νεράιδας:

1. Στήλη ὀρθογώνιος ἐκ μαρμάρου (ὕψους 0.645 μ., πλάτους ἄνω 0.22 μ., κάτω 0.25 μ., πάχους 0.12 μ.), ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔχουν χαραχθῆ αἱ ἐπιγραφαί :

1 O. KERN, Die Inschriften von Magnesia am Maeander 28.
2 Chron. delph. G 24.
3 Chron. delph. K 14.
4 Chron. delph. K 16.
5 Chron. delph. K 37.
6 T. LIVIUS XXVII 30, 1-3.
7 T. LIV. XXXII 4· B. NIESE, Geschichte der griechischen und makedonischen Staaten seit der Schlacht bei Chaeronea, II 604.
8 NIESE, II 651· ΠΟΛΥΒΙΟΣ, XVIII 46 (1014)· ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, Τίτος 10· LIVIUS, XXXIII 32.
9 Chron. delph. L 3.
10 SALVETTI, Studi di Stor. ant. 1893 II 130· NIESE, III 19, 5.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Ἀνθὴ (ὕψ. γραμμάτων 0.016 μ.-0.017 μ.)
K [— —] (ὕψους 0.015)
Ἀγάθωνος (ὕψ. γραμμάτων 0.02 μ., τοῦ 2ου π. Χ. αἰ).
P [— —]

Μετὰ τὸ γράμμα *P* ἔχει λαξευθῆ τόρμος γόμφου.

2. Ἐπιτύμβιος στήλη (εἰκ. 17) πλάτους 0.38 μ., ἀπολήγουσα ἄνω εἰς ἀετωμάτιον ἀνάγλυπτον μὲ ρόδακα ἐπὶ τοῦ τυμπάνου· ἐπ᾽ αὐτῆς ἔχει χαραχθῆ ἡ ἐπιγραφή (ὕψ. γραμμ. 0.018 μ.) τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ 2ου μ. Χ. αἰ.

Σώπολις Εὐκ|ρατίδα

Κάτωθεν δύο ρόδακες ἀπεξεσμένοι.

Εἰκ. 17. Ἐπιτύμβιος στήλη ἐκ Καστράκι - Στυλίδος.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑΣ

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

ΠΙΝΑΞ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

ΛΟΚΡΟΙ

Φυσκεῖς

Α — —· μάρτυς **7**, *14.*
Ἀνάξανδρος· μάρτυς **7**, *12.*
Ἀνδρόνικος Λεοντίου Φυσκεύς· μάρτυς **2**, *10· φύλαξ ὠνῆς* **2**, *12.*
Ἄνδρων· πατὴρ Ξενοτίμου **8**, *13.*
Ἀντιγενείδας Φυσκεύς· ἀγωνοθέτης **3**, *1· μάρτυς* **7**, *11.*
Ἀριστοπείθης Φυσκεύς· μάρτυς **2**, *11.*
Ἀριστ - - · μάρτυς **4**, *13.*
Ἀρίστων Λύκωνος· μάρτυς **8**, *14.*
Ἀρίστων Νικοβούλου· μάρτυς **8**, *14*
Ἀρμενισᾶς Κριτολάου Φυσκεύς· βεβαιωτὴρ **8**, *5· γραμματεὺς* **8**, *16.*
Ἄρμε[νος]· **9**, *2.*
Ἀρχύλος· πατὴρ Λαμίου **8**, *12.*
Ἄρχων Φυσκεύς· μάρτυς **2**, *10.*
Δαμοκλείδας· πατὴρ Δαμοκλείδα **7**, *13.*
Δαμοκλείδας Δαμοκλείδα· μάρτυς **7**, *13.*
[Δα]μόκριτος Φυσκεύς· πατὴρ ἀγνώστου ὀνόματος βεβαιωτῆρος **7**, *9.*
Δεξίθεος· μάρτυς **7**, *12.*
Δωροθέα Φυσκείς· ἀποδότις **2**, *2· 6· 9.*
Ἐπανοκάτης· **9**, *6.*
Εὐθύδαμος· μάρτυς **7**, *15.*
Εὐμήλα Φυσκίς· ἀποδότις **1**, *3· 8· 12· 14.*
Εὐρύμαχος Φυσκεύς· ἀποδότης **1**, *3· 9· 11· 13.*
Εὔσοφος· πατὴρ Τηλεμάχου **8**, *15.*
Ζεῦξις Φυσκεύς· μάρτυς **2**, *10.*
Καλλικράτης· Φυσκεύς· φύλαξ ὠνῆς **2**, *13.*
Καλλίστρατος· φύλαξ ὠνῆς **7**, *10.*
Κλέανδρος· πατὴρ Ξενέα **8**, *12.*
Κλευνίκα Φυσκίς· ἀποδότης **1**, *3· 9· 11· 13.*
Κριτόλαος· πατὴρ Ἀρμενισᾶ Φυσκέος **8**, *5· 16.*
Λάμιος Ἀρχύλου· ἄρχων, φύλαξ ὠνῆς **8**, *12.*
Λευκίας· ἀποδότης **4**, *2· 6· 8· 11.*
Λυκίδας· μάρτυς **7**, *11.*
Λύκων· πατὴρ Ἀρίστωνος **8**, *14.*

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Λυσίμαχος· πατὴρ Πασέα **8**, *13*.
Με - - · ἀποδότης **6**, *7*.
[Μέ]νανδρος· ἀγωνοθέτης **4**, *1*.
Μικκίνας· μάρτυς **7**, *14*.
Μν - - · ἀποδότης **7**, *3*.
Νίκανδρος· πατὴρ Τιμομάχου **8**, *14*.
Νικόβουλος· πατὴρ 'Αρίστωνος **8**, *14*.
Ξενέας Κλεάνδρου· ἄρχων, φύλαξ ὠνῆς **8**, *12*.
Ξενο - · μάρτυς **7**, *11*.
Ξενότιμος "Ανδρωνος· μάρτυς **8**, *13*.
Ξένων· μάρτυς **1**, *18*.
'Ορθόδικος· μάρτυς **4**, *13*.
Πανταί[νετος] *μάρτυς* **7**, *12*.
Πασέας Λυσιμάχου· μάρτυς **8**, *13*.
Πολέμαρχος· βεβαιωτὴρ **4**, *12· μάρτυς* **7**, *14*.
Πολύφρων· μάρτυς **2**, *11*.
Πορθάων Φυσκεύς· μάρτυς **2**, *9*.
Σώστρ[ατος] **5**, *4*.
Τηλέμαχος Εὐσόφου· μάρτυς **8**, *15*.
Τιμαγ[όρας]*· φύλαξ ὠνῆς* **7**, *10*.
Τιμαγ[όρας]*·* **9**, *2· 9*.
Τιμολέ[ων]*· ἀποδότης* **7**, *4*.
Τιμόμαχος Νικάνδρου· μάρτυς **8**, *14*.
Φίλανδρος· πατὴρ ἀγνώστου ὀνόματος μάρτυρος **7**, *15*.
'Ωφελίων· πατὴρ 'Ωφελίωνος Φυσκέος **8**, *3*.
'Ωφελίων 'Ωφελίωνος Φυσκεύς· ἀποδότης **8**, *2· 6· 7· 8· 9· 10· 17*.
- -] *κλειδα Μν* [- - *ἀποδότης* **7**, *3*.
- -] *κλῆς· μάρτυς* **7**, *14*.
- -] *ολαος· μάρτυς* **2**, *11*.
- -] *της· μάρτυς* **4**, *13*.

Διάφοροι.

Αʌ — —· πατὴρ τοῦ στρατηγοῦ 'Αντιόχου **7**, *2*.
'Αντίοχος Αʌ — —· στρατηγὸς **7**, *2*.
Εὐθύδαμος Εὐξιτέλεος Τριτεύς· ἀγωνοθέτης **8**, *1*.
Εὐξιτέλης Τριτεύς· πατὴρ τοῦ ἀγωνοθέτου Εὐθυδάμου **8**, *1*.
Εὐπόλεμος 'Υπαταῖος· στρατηγὸς τὸ β' **1**, *1*.
Νικόδαμος 'Αλπαῖος· προαποδότης **2**, *8*.
Νικόλαος Μυστακεύς· ἀποδότης **3**, *2· 5· 6· 7· 8· 10*.
Ξενοκράτης, βεβαιωτὴρ **7**, *9*.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

Δοῦλοι

Ἀρχώ· **3**, *4· 5· 8· 10· 11.*
Ἀφροδισία· **3**, *4· 5· 8· 10· 11.*
Σωσώ· **4**, *4· 5· 9· 10.*
Τιμώ· **1**, *6· 8· 11· 15· 17.*
Φάνης· **7**, *5· 7· 8.*
Φιλέταιρος **8**, *4· 6· 9· 11.*
-ης· **6**, *5.*

ΦΩΚΕΙΣ

Κιρραῖοι

Λάμιος σ. 72.
Ὀλβία Πασιμένους σ. 72.
Πασιμένης· πατὴρ Ὀλβίας σ. 72.

Ἀντικυρεῖς

Αὐρήλιος Ἀδρίας· ἄρχων σ. 73
Μέλισος Αὐρήλιος· ἐπιμελητὴς σ. 73.
Σωτὴρ Αὐρήλιος· ἐπιμελητὴς σ. 73.

Ἀμβρύσσιοι

-ανθης σ. 75.
Μνασίππα σ. 75.

Τειθρώνιοι

Ἀριστέας Μ-- · ἔγγυος σ. 76.
Ἐπιγένης· ἄρχων σ. 76.
Θεόμναστος· πατὴρ Καλίππου σ. 76.
Κάλιππος Θεομνάστου· ἔγγυος σ. 76.
Κλέω[-ν;· ἔγγυος σ. 76.
Μ-- · πατὴρ Ἀριστέα σ. 76.
Μ'. Οὔλπιος Γρᾶτος· ἄρχων σ. 79, 80.
Μ'. Οὔλπιος Σώπατρος· ἐπιμελητὴς σ. 79, 80.
Πολυκλῆς Σωγένεος· ἔγγυος σ. 76.
Σωγένης· πατὴρ Πολυκλέους σ. 76.
Τειμοκράτης Τειμοκράτους· ἐπιμελητὴς σ. 79, 80.
-]στράτου· πατὴρ ἀγνώστου ὀνόματος ἐγγύου σ. 76.

ΔΩΡΙΕΙΣ

Θεοτέλης σ. 81.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212

ΜΑΛΙΕΙΣ

Δαμιεῖς

Ἀμύντωρ· ἄρχων. Ἀμύντωρ Ξενοδόκου· ἔγγυος σ. 81, 82.
Ἀντίγονος· ἵππαρχος. Ἀντίγονος Μυρμιδόνος· ἔγγυος σ. 82.
Δαμασίας Προξένου Αἰτωλός· πρόξενος Δαμιέων σ. 81.
Εὐκλείδας· ἄρχων σ. 82.
Εὐπόλεμος· ἄρχων σ. 81, 82.
Μυρμιδών· πατὴρ Ἀντιγόνου σ. 82.
Ξενοδόκος· πατὴρ Ἀμύντορος· σ. 82.
Πρόξενος· πατὴρ Δαμασία Αἰτωλοῦ σ. 81.
Σείρακος· στρατηγὸς σ. 82.
Στράβας· γραμματεὺς σ. 82.
Χαιρώνδας· ἄρχων σ. 81.

Ε. Μ.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 01:39:01 EEST - 167.114.118.212